

Interpretacyjny i orzeczniczy przeгляд miesiąca

Styczeń 2022

ORZECZENIA

1.1. Kwestia zaliczenia do kosztów podatkowych kwoty wynagrodzenia ustalonego w porozumieniu dotyczącym zrzeczenia się roszczeń

Dokonana przez spółkę zapłata na rzecz nabywcy budynku wynagrodzenia w zamian za zrzeczenie się wszelkich roszczeń (wobec nabywcy) i zobowiązanie do ich niedochodzenia, a także inne wzajemne ustępstwa uzgodnione w ramach porozumienia, na mocy którego nabywca zrzekł się wszelkich roszczeń wobec spółki i zobowiązał do ich niedochodzenia, w zamian za wynagrodzenie, nie może zostać zaliczona do kosztów uzyskania przychodów zgodnie z art. 15 ust. 1 u.p.d.o.p. Wydatki te nie mają bowiem charakteru wydatków ponoszonych w celu osiągnięcia przychodów, ani też w celu zachowania/zabezpieczenia źródła przychodów.

[III SA/WA 1459/21] wyrok WSA w Warszawie z dnia 27/12/2021

1.2. Kwestia opodatkowania podatkiem u źródła odsetek od pożyczki udzielonej przez spółkę zagraniczną na rzecz oddziału spółki niemieckiej w Polsce

Niewątpliwie w analizowanej sprawie podmiot podlegający ograniczonemu obowiązkowi podatkowemu uzyskuje dochody z działalności gospodarczej prowadzonej na terytorium Polski poprzez położony tam zagraniczny zakład. Korzystając z pożyczki, która jest przeznaczona na potrzeby jego działalności realizowanej na terenie Polski, generuje koszty w postaci wypłacanych odsetek i rozlicza je w ramach uzyskiwanych przychodów. Tym samym wypłata odsetek na rzecz podmiotów – pożyczkodawcy 1 i 2, którzy nie mają na terenie Polski siedziby (znajduje się ona na terenie Niemiec) ani zakładu - generuje po pierwsze powstanie tych odsetek na terenie Polski, po drugie czyni ich beneficjentami podmioty zagraniczne (pożyczkodawców). Zasadnie zatem wskazuje organ podatkowy, że spółka winna dokonać poboru podatku u źródła zgodnie z art. 29 ust. 1 pkt 1 u.p.d.o.f. Nie ma znaczenia w jaki sposób przekazywane są środki w postaci pożyczek i odsetek, jest to kwestia techniczna. Istotne w sprawie jest to, że pożyczka zasila działalność zakładu, przeznaczona jest na jego potrzeby, jest rozliczana w kosztach tej jednostki. Z wniosku wynika bowiem, że w sytuacji przekazania pożyczki na rachunek bankowy spółki w Polsce cała transza jest i będzie wykorzystywana na potrzeby jej działalności w Polsce. Środki pieniężne otrzymane w wyniku zawartych umów będą wykorzystywane przez spółkę na potrzeby działalności zakładu w Polsce.

Efekty związane z wykorzystywaniem świadczeń są i będą wykorzystywane na terenie Polski, należy przez to rozumieć np. zakup środków trwałych, wypłatę wynagrodzeń, zakup usług itp. które są finansowane ze środków otrzymanych w formie pożyczek. Wydatki z tytułu spłaty odsetek są i będą przypisywane do działalności zakładu spółki w Polsce. Wydatki z tytułu spłaty odsetek co do zasady będą stanowiły koszty uzyskania przychodu alokowane do działalności spółki na terytorium Polski. Tym samym spełnione są warunki określone w art. 11 ust. 6 polsko-niemieckiej u.p.o.

[I SA/WR 616/20] wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 23/09/2021

1.3. Dostawa towarów w systemie wysyłkowym może nastąpić jedynie pocztą albo przesyłkami kurierskimi

W przedmiotowej sprawie, w części dotyczącej braku obowiązku ewidencjonowania za pomocą kasy rejestrującej sprzedaży na rzecz osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej, które złożyły zamówienie w sklepie internetowym, zrealizowały płatność on-line oraz dokonały odbioru towaru w wybranym przez siebie punkcie odbioru a towar dostarczony będzie za pośrednictwem firmy (bądź osoby zatrudnionej w spółce) trudniącej się wysyłką lub transportem towarów lub innej świadczącej usługi z zakresu wysyłki/transportu towarów niebędące pocztą lub firmą kurierską, nie zostaną spełnione łącznie wszystkie warunki umożliwiające zwolnienie z obowiązku ewidencjonowania na kasie rejestrującej sprzedaży przez spółkę towarów w systemie wysyłkowym na rzecz osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej i rolników ryczałtowych, na podstawie § 2 ust. 1 w zw. z poz. 36 załącznika do rozporządzenia MF z dnia 28 grudnia 2018 r. w sprawie zwolnień z obowiązku prowadzenia ewidencji przy zastosowaniu kas rejestrujących. Bez znaczenia będzie wówczas fakt, że na podstawie ewidencji i dokumentacji prowadzonej przez spółkę możliwe będzie ustalenie, do jakiego konkretnie zamówienia odnosiła się wpłata otrzymana na rachunek spółki oraz na czyją rzecz dana sprzedaż została dokonana a płatność za zakupiony towar będzie mogła zostać zrealizowana według wyboru klienta przy użyciu systemu płatności Przelewy 24 lub przez tradycyjny przelew internetowy na konto bankowe wskazane na fakturze lub w treści wiadomości mailowej. Nie zostanie bowiem spełniony warunek dostawy towarów w systemie wysyłkowym tj. pocztą lub przesyłkami kurierskimi. W poz. 36 wskazanego załącznika do rozporządzenia ustawodawca wyraźnie wskazał, iż chodzi o dostawę towarów w systemie wysyłkowym (pocztą lub przesyłkami kurierskimi). Redakcja niniejszego przepisu nie pozostawia żadnych wątpliwości, że możliwości wymienione w nawiasie nie są wyliczeniem przykładowym. Ustawodawca jednoznacznie wskazał, iż dostawa towarów w systemie wysyłkowym może nastąpić jedynie na dwa sposoby albo pocztą albo przesyłkami kurierskimi.

[I SA/ŁD 376/21] wyrok WSA w Łodzi z dnia 23/09/2021

1.4. Brak obowiązku obniżenia kwoty podatku naliczonego w związku z otrzymaniem rabatu pośredniego nie od strony transakcji, lecz od pierwotnego producenta

Brak możliwości korekty przez dostawcę zagranicznego podstawy opodatkowania w razie udzielenia rabatu pośredniego jego "niebezpośredniemu" kontrahentowi oznacza, że ten kontrahent będący podmiotem krajowym (tu spółka) nie ma obowiązku obniżenia związanego z taką dostawą podatku naliczonego. Ponieważ dostawca zagraniczny nie będzie dokonywać korekty (obniżenia podatku należnego), to brak będzie uzasadnienia prawnego oraz ekonomicznego dla obniżenia podatku naliczonego przez spółkę.

[I FSK 705/18] wyrok NSA z dnia 16/09/2021

1.5. Skutki na gruncie art. 89a u.p.t.u. cesji wierzytelności, co do której podatnik skorzystał z ulgi na złe długi, a wartość wierzytelność uległa zmianie po wystawieniu faktury korygującej zmniejszającej należność podatnika

Nie sposób dostrzec, aby w świetle art. 89a ust. 4 u.p.t.u. podmiot zbywający należność (wierzytelność za świadczone przez niego usługi) obowiązany był do zwiększenia podstawy opodatkowania i kwoty podatku VAT należnego o wartości wyższe niż wynikające z nominalnej wartości zbywanej wierzytelności. W istocie bowiem na taki obowiązek wskazuje pogląd prawny organu o obowiązku uwzględnienia przy korekcie deklaracji w trybie art. 89a ust. 4 u.p.t.u. wartości z faktury pierwotnej, czyli z jednoczesnym pominięciem faktury korygującej, która obniżyła pierwotną wartość wierzytelności z tytułu świadczenia przez fundację usług opodatkowanych. Tymczasem należało rozróżnić sytuację, w której zbywana jest wierzytelność o rzeczywistej (nominalnej) wartości ukształtowanej przez fakturę korygującą za cenę równoważną tej wartości, od takiego przypadku, w którym dochodzi do zbycia wierzytelności za cenę poniżej jej wartości nominalnej. Zbycie wierzytelności poniżej jej wartości nominalnej oznacza, że dana wierzytelność w określonej wysokości nadal istnieje, a jedynie kwota, którą w przypadku cesji otrzymuje zbywca tytułem wynagrodzenia od nabywcy, jest niższa niż to wynika z zakresu (wartości) żądania, które cesjonariusz będzie mógł skierować do dłużnika. Jeżeli zatem po złożeniu deklaracji podatkowej, w której dokonano korekty w formie tzw. ulgi na złe długi w zakresie faktury dokumentującej daną transakcję, dojdzie do obniżenia ceny owej transakcji, co zostanie prawidłowo udokumentowane wprowadzoną do obrotu fakturą korygującą, a następnie nastąpi zbycie tej nowej, o niższej wartości wierzytelności, ale za cenę równoważną tej wartości, to nie ma racjonalnych podstaw do uznania, że do rozliczeń w trybie art. 89a ust. 4 u.p.t.u., należy przyjąć wartości z faktury pierwotnej. Odwrotne założenie, oznaczałoby, że w ramach rozliczenia w trybie art. 89a ust. 4 u.p.t.u. należy wprowadzić do obiegu fakturę pierwotną z wartościami nieadekwatnymi już do zaistniałego zdarzenia gospodarczego/transakcji, skoro ziścił się stan wymagający wystawienia faktury korygującej fakturę pierwotną.

Przyjęta zatem przez organ wykładnia art. 89a ust. 4 u.p.t.u. nie znajduje uzasadnienia ani w treści, ani w celu mających w tej sprawie zastosowanie przepisach u.p.t.u.

[I FSK 1383/18] wyrok NSA z dnia 02/09/2021

1.6. Usługa świadczona drogą elektroniczną może potencjalnie korzystać ze zwolnienia na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 15 u.p.t.u.

Skoro w przypadku usług zwolnionych, art. 43 ust. 1 pkt 15 u.p.t.u. oraz art. 135 ust. 1 lit. i Dyrektywy 112, nie przewiduje takich ograniczeń jak w art. 98 ust. 2 Dyrektywy 112, nie można twierdzić, że np. usługa w zakresie gier losowych traci status usługi zwolnionej tylko dlatego, że jest świadczona drogą elektroniczną. W konsekwencji należy uznać, że wbrew stanowisku organu usługi elektroniczne, o których mowa w Dyrektywie 112 oraz art. 2 pkt 26 u.p.t.u. nie są odrębnym rodzajem usług na gruncie zharmonizowanego podatku VAT, a jedynie stanowią kryterium pomocnicze przy ustalaniu miejsca świadczenia usług na potrzeby prawidłowego rozliczenia VAT.

[I FSK 1993/18] wyrok NSA z dnia 15/07/2021

1.7. Kwestia zaliczenia do kosztów kwalifikowanych, o których mowa w art. 18d ust. 2a u.p.d.o.p., kosztów realizacji prac badawczo-rozwojowych, które stanowią koszty kwalifikowane wymienione w art. 18d ust. 2 pkt 1-4a u.p.d.o.p.

Skoro zgodnie z art. 15 ust. 4a u.p.d.o.p. koszty kwalifikowane, o których mowa w art. 18d ust. 2 pkt 1-4a u.p.d.o.p., mogą być zaliczone do kosztów uzyskania przychodu albo jednorazowo w miesiącu, w którym zostały poniesione albo jednorazowo w roku podatkowym, w którym zostały zakończone albo w równych częściach w okresie nie dłuższym niż 12 miesięcy począwszy od miesiąca, w którym zostały poniesione - to nie można argumentować, że po ich wyodrębnieniu, w ramach odpisu amortyzacyjnego, mogą one być uwzględniane w kosztach uzyskania przychodu jako koszty kwalifikowane przez cały okres amortyzacji środka trwałego. Taka wykładnia, byłaby wykładnią contra legem.

[I SA/GL 721/21] wyrok WSA w Gliwicach z dnia 05/01/2022

1.8. Kwestia opodatkowania podatkiem od nieruchomości dystrybutorów paliwa i gazu

Dystrybutory paliwa i gazu stanowią urządzenia budowlane związane z obiektami budowlanymi, jakimi są zbiorniki paliwa i gazu, jak również zapewniają możliwość ich użytkowania zgodnie z przeznaczeniem, a zatem są one budowlami w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 2 u.p.o.l.

[I SA/GL 1198/21] wyrok WSA w Gliwicach z dnia 05/01/2022

1.9. Skutki podatkowe w VAT nieodpłatnego przekazania nakładów na wybudowanie przystanków

1) Skoro spółka nabywając towary i usługi związane z budową przystanków planowała nakłady te nieodpłatnie przenieść na rzecz K. S.A., a więc wykorzystać do czynności, które co do zasady nie podlegają opodatkowaniu, to nie przysługiwało jej prawo do odliczenia podatku zawartego w fakturach dotyczących nakładów związanych z budową przedmiotowych przystanków. Wydatki dokonywane przez spółkę na budowę przystanków służyły w pierwszej kolejności (bezpośrednio) do wykonywania czynności niepodlegających opodatkowaniu VAT - ich następstwem nie będzie powstanie zobowiązania podatkowego (podatku należnego), dlatego też spółce od chwili rozpoczęcia inwestycji nie przysługuje prawo do odliczenia. Uwzględniając zasadę neutralności podatku - nieodpłatne świadczenie usług polegające na nieodpłatnym przekazaniu na rzecz K. S.A. nakładów na wybudowanie przystanków nie podlegało zatem opodatkowaniu VAT na podstawie art. 8 ust. 2 u.p.t.u., ponieważ spółce nie przysługiwało w całości lub części, prawo do odliczenia podatku naliczonego z tytułu nabycia towarów i usług dotyczących budowy tych przystanków.

2) Przepisy art. 91 ust. 1-7d u.p.t.u. mają zastosowanie, gdy w okresie korekty nastąpi zmiana przeznaczenia towarów i usług. W przedstawionym we wniosku przypadku taka sytuacja nie ma miejsca, gdyż od początku realizacji inwestycji polegającej na wybudowaniu przystanków spółka planowała poniesione nakłady przekazać nieodpłatnie na rzecz K. S.A. Spółce na etapie realizacji inwestycji nie przysługiwało prawo do odliczenia podatku naliczonego. Również zrealizowanie planowanego nieodpłatnego przekazania nakładów nie spowoduje, że wystąpi prawo do odliczenia podatku. Nie zmienia się zatem sposób wykorzystywania ww. inwestycji skutkujący jakąkolwiek zmianą prawa do odliczenia podatku. Spółka nie ma zatem obowiązku w opisanych okolicznościach do dokonywania korekty podatku, o której mowa w art. 91 u.p.t.u. z tytułu nieodpłatnego przekazania nakładów związanych z budową ww. przystanków.

Jednakże, skoro spółka dokonała odliczenia podatku naliczonego związanego z budową przystanków, jest zobowiązana do skorygowania tego podatku na zasadach ogólnych określonych w o.p.

[I SA/GD 1324/21] wyrok WSA w Gdańsku z dnia 05/01/2022

1.10. Płatność otrzymana z tytułu korekty rentowności na sprzedaży wyrobów gotowych nie stanowi przychodu podlegającego zwolnieniu z art. 17 ust. 1 pkt 34 u.p.d.o.p.

Położenie nacisku w prezentowanym przez spółkę wniosku na przyczyny korekty w postaci uzyskania odpowiedniego wyniku (założenia) o dochodowości, zysku spółki i równocześnie możliwość nie tylko korekty przychodu, lecz uzyskanie w ogóle przychodu poprzez korektę dochodowości przemawia za podzieleniem poglądu wyrażonego w zaskarżonej interpretacji, że taka korekta i związane z nią dochody nie wynikają z działalności prowadzonej przez spółkę na terenie SSE. Innymi słowy związku między korektą dochodowości z działalnością spółki na terenie SSE brak, natomiast wspólnym mianownikiem jest jedynie podmiot dokonujący transferu kwot korekt na rzecz spółki – spółki dokonujące zakupów od spółki produktów wytworzonych przez spółkę w jej działalności gospodarczej prowadzonej na terenie SSE. W tym miejscu należy podkreślić, że zwolnienie z art. 17 ust. 1 pkt 34 u.p.d.o.p. jest zwolnieniem o charakterze przedmiotowym i obejmuje dochód z prowadzonej na terenie SSE działalności gospodarczej, a nie każde środki otrzymywane przez podmiot prowadzący taką działalność gospodarczą. W rozpatrywanej zaś sprawie brak jest powiązania – i to jak sama spółka wskazuje o charakterze bezpośrednim i ścisłym – korekt dochodowości z działalnością spółki prowadzoną na terenie SSE – konkretnymi działaniami i ponoszonymi kosztami z tytułu realizacji zamówień na produkty wytwarzane w SSE.

[I SA/WR 437/20] wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 16/09/2021

1.11. Kwestia stosowania art. 15e ust. 1 u.p.d.o.p. w przypadku usług pośrednictwa w sprzedaży

1) Celem nabywanych przez spółkę usług jest dążenie do skojarzenia zleceniodawcy (spółki) z potencjalnym klientem i bezpośrednio doprowadzenie do zawarcia umowy z klientem. Całokształt świadczonych przez pośrednika handlowego usług nie ma zatem charakteru doradczego, badania rynku, kontroli, reklamowy, przetwarzania danych czy zarządzania. Niektóre z wymienionych usług mogą stanowić element pośrednictwa w sprzedaży (badanie rynku, przetwarzanie danych, reklama) ale służą one rozpoznaniu rynku i przedstawieniu swojego klienta w celu pozyskania na wytwarzane przez niego towary nabywców i doprowadzenia do zawarcia umowy.

Doradca podaje jedynie wskazówki, co do dalszego postępowania, zaś istotą pośrednictwa w sprzedaży nie jest udzielanie informacji handlowych, jeżeli nie służą one bezpośrednio sprzedaży. Nie są to też usługi zarządzania bowiem występują w transakcji pośrednictwa w istocie trzy podmioty, tj. sprzedający nabywca i podmiot, który ma pozyskać, jak w niniejszej sprawie, nabywców na towary produkowane przez sprzedającego i doprowadzić do zawarcia umowy sprzedaży tych towarów, tj. do transakcji między spółką a nabywcą towarów. W efekcie trudno przyjąć aby usługi pośrednictwa w sprzedaży miały charakter podobny do usług wymienionych w art. 15e ust. 1 pkt 1 u.p.d.o.p. Należy też wskazać na cel wprowadzenia art. 15e ust. 1 pkt 1 u.p.d.o.p. Intencją ustawodawcy, stojącą za wprowadzeniem do u.p.d.o.p. art. 15e było ograniczenie nieuzasadnionego ekonomicznie, generowania kosztów uzyskania przychodów poprzez nabywanie usług niematerialnych o charakterze ogólnym od podmiotów zagranicznych. W przypadku usług pośrednictwa w sprzedaży celem umowy jest sfinalizowanie sprzedaży określonych towarów (produktów). Bez nabycia takich usług sprzedaż produktów nie byłaby w ogóle możliwa, w szczególności przy uwzględnieniu sposobu zorganizowania przez spółkę działalności. Objęcie zakresem przedmiotowym art. 15e ust. 1 pkt 1 u.p.d.p. kosztów takich usług nie było intencją ustawodawcy.

2) Odpowiednie zastosowanie art. 7 ust. 3 u.p.d.o.p. do przychodów i kosztów, o których mowa w art. 15e ust. 1 u.p.d.o.p. oznacza, że zarówno przy wyliczaniu limitu, o którym mowa w tym przepisie, jak i przy wyliczaniu nadwyżki ponad ten limit, podlegającej wyłączeniu z kosztów uzyskania przychodów, nie uwzględnia się przychodów i kosztów uzyskania przychodów ze źródeł przychodów, z których dochód nie podlega opodatkowaniu podatkiem dochodowym albo wolny jest od podatku, czyli też dochód, którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 34 u.p.d.o.p.

[I SA/WR 391/20] wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 19/08/2021

1.12. Kwestia opodatkowania podatkiem u źródła odsetek od pożyczki udzielonej przez spółkę zagraniczną na rzecz oddziału spółki niemieckiej w Polsce

Zakład spółki niemieckiej z punktu widzenia przypisania mu zysków powstałych w Polsce i tu opodatkowanych jest traktowany jako podmiot niezależny od spółki. Korzystając z pożyczki, która jest przeznaczona na potrzeby jego działalności realizowanej na terenie Polski, generuje koszty w postaci wypłacanych odsetek i rozlicza je w ramach uzyskiwanych przychodów. Tym samym wypłata odsetek na rzecz podmiotów – pożyczkodawcy 1 i 2, którzy nie mają na terenie Polski siedziby (znajduje się ona na terenie Niemiec) ani zakładu - generuje po pierwsze powstanie tych odsetek na terenie Polski, po drugie czyni ich beneficjentami podmioty zagraniczne (Pożyczkodawców). Zasadnie zatem wskazuje organ podatkowy, że oddział winien dokonać poboru podatku u źródła zgodnie z art. 26 ust. 1 u.p.d.o.p. Nie ma znaczenia w jaki sposób przekazywane są środki w postaci pożyczek i odsetek, jest to kwestia techniczna.

Istotne w sprawie jest to, że pożyczka zasila działalność zakładu, przeznaczona jest na jego potrzeby, jest rozliczana w kosztach tej jednostki. Efekty związane z wykorzystywaniem świadczeń są i będą wykorzystywane na terenie Polski, należy przez to rozumieć np. zakup środków trwałych, wypłatę wynagrodzeń, zakup usług itp. które są finansowane ze środków otrzymanych w formie pożyczek. Wydatki z tytułu spłaty odsetek są i będą przypisywane do działalności zakładu spółki w Polsce. Wydatki z tytułu spłaty odsetek co do zasady będą stanowiły koszty uzyskania przychodu alokowane do działalności spółki na terytorium Polski. Tym samym spełnione są warunki określone w art. 11 ust. 6 polsko-niemieckiej u.p.o. W przedstawionej przez spółkę sytuacji mamy bowiem do czynienia z oddziałem spółki w Polsce oraz zagranicznymi kontrahentami. Wykonanie świadczeń określonych we wniosku – jak wynika z opisu stanu faktycznego zawartego we wniosku - będzie związane z terytorium Polski, świadczenia te będą służyć działalności gospodarczej spółki prowadzonej na terenie Polski. Istnieje zatem związek gospodarczy między dochodami osiągniętymi przez podmioty zagraniczne, a terytorium Polski. Efekty usług będą ściśle związane z aktywnością gospodarczą zagranicznego oddziału spółki. Wobec powyższego przyjąć należy, że na zakładzie spółki będą ciążyły obowiązki płatnika, a tym samym będzie on zobowiązany do pobrania podatku u źródła.

[I SA/WR 599/20] wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 13/08/2021

1.13. Dla podziału tzw. kosztów wspólnych, w kalkulacji klucza przychodowego, o którym mowa w art. 15 ust. 2 i 2a u.p.d.o.p., należy uwzględnić przychody osiągnięte w całym roku podatkowym

Skoro przepisy dotyczące ustalania dochodu, jak i rozliczania kosztów uzyskania przychodów, odnoszą się do roku podatkowego, za który określa się podstawę opodatkowania i wysokość należnego podatku, brak jest podstaw do żądania zastosowania przez spółkę klucza przychodowego wyłącznie w okresie korzystania z ulgi, którą to możliwość spółka uzyskała dopiero w połowie 2017 r. W konsekwencji skoro spółka od połowy roku zaczęła uzyskiwać przychody z działalności zwolnionej z opodatkowania - ta proporcja przychodów, o której mowa w art. 15 ust. 2 i ust. 2a u.p.d.o.p. powinna być obliczona z uwzględnieniem przychodów podatnika za cały rok podatkowy. Takie stanowisko wynika z tego, że art. 15 ust. 2 i ust. 2a u.p.d.o.p. ma jasne brzmienie i nie określono w nim przypadków takich, jakie występują w rozpoznanej sprawie, a zatem należało kierować się w tym wypadku rocznym charakterem rozliczenia podatkowego w podatku dochodowym od osób prawnych.

[II FSK 925/19] wyrok NSA z dnia 14/01/2022

1.14. Kwestia opodatkowania podatkiem od dochodów z niezrealizowanych zysków przekazania akcji na rzecz syna nie mającego miejsca zamieszkania w Polsce

Odnosząc się do zakresu znaczeniowego pojęcia podatek od dochodów z niezrealizowanych zysków (podatek od wyjścia) w świetle uregulowań przede wszystkim na gruncie prawa unijnego, należy zauważyć, że - co do zasady – dotyczyć on powinien tylko i wyłącznie osób prawnych. Jednak wiele państw również wprowadza tego rodzaju rozwiązania w zakresie podatku od wyjścia w stosunku do opodatkowania mienia należącego do osób fizycznych. W swoim bogatym orzecznictwie TSUE odnośnie do tego rodzaju podatku - co do zasady - wskazuje, że autonomia podatkowa poszczególnych państw oraz brak harmonizacji tego podatku pozwalają na wprowadzenie tego rodzaju regulacji, ale pod warunkiem spełnienia szeregu warunków restrykcyjnych, przede wszystkim dotyczących swobód traktatowych, a mianowicie zasad swobodnego przepływu kapitału, czy swobodnego przemieszczania się. W konsekwencji, nie można abstrahować przy dokonywaniu zakresu odpowiedniego stosowania przepisów u.p.d.o.f. od charakteru tego podatku, który przede wszystkim powinien być skierowany do tych składników, które dotyczą działalności gospodarczej. Jeśli weźmiemy te wszystkie okoliczności pod uwagę to nakaz odpowiedniego stosowania, w tym przypadku musi oznaczać tylko i wyłącznie to, że nie możemy stosować do tych składników, które są związane z prowadzoną działalnością gospodarczą, tych regulacji, które dotyczą mienia osobistego czyli mienia niezwiązanego z działalnością gospodarczą. A zatem nie można tego rodzaju transferu nieodpłatnego majątkowego (w analizowanej sprawie udziały w spółce kapitałowej) opodatkowywać podatkiem od niezrealizowanych zysków. Tym samym prawidłowe było rozstrzygnięcie, że ten składnik majątku musi być identyfikowany jako związany jest z działalnością gospodarczą, a możliwość odpowiedniego stosowania w tym przypadku nie może być rozciągnięta na składniki majątkowe, o których mowa w art. 5a pkt 2 u.p.d.o.f.

[II FSK 12/21] wyrok NSA z dnia 14/01/2022

1.15. Brak prawa do odliczenia podatku naliczonego z faktury dokumentującej zaliczkę z tytułu transakcji dostawy nieruchomości zapłaconej przed złożeniem oświadczenia o rezygnacji ze zwolnienia z opodatkowania na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 10 u.p.t.u.

Nie budzi wątpliwości, że zaliczki (zadatki) traktuje się tak samo jak należność główną przy właściwej (późniejszej) dostawie. Jednak dopóki oświadczenie, o którym mowa art. 43 ust. 10 u.p.t.u., co do rezygnacji ze zwolnienia z art. 43 ust. 1 pkt 10 u.p.t.u. nie zostanie złożone, to ta rezygnacja nie następuje i niemożliwe jest zarówno opodatkowanie, jak i odliczenie podatku naliczonego. W związku z tym należy przyjąć, że dopóki oświadczenie nie zostanie złożone, to również zaliczka na poczet transakcji zakupu nieruchomości nie powinna podlegać opodatkowaniu i nie może być odliczony podatek naliczony od tej zaliczki.

[I SA/BK 550/21] wyrok WSA w Białymstoku z dnia 14/01/2022

1.16. Zasady opodatkowania CIT przychodów z obrotu wekslami

Mając na uwadze zasadę racjonalnego ustawodawcy, który w u.p.d.o.p. nie zdefiniował definicji papierów wartościowych, należy przyjąć - że pojęcie to należy określić na podstawie ogólnych regulacji zawartych w innych źródłach prawa, które regulują obrót tymi papierami wartościowymi. Mając to na uwadze, uznać należy, jak zrobił to organ interpretujący, iż przychody z obrotu wekslami stanowiącymi przychody z papierów wartościowych są opodatkowane stawką 19% zgodnie z art. 19 ust. 1 pkt 1 u.p.d.o.p., a nie – jak twierdzi spółka – stawką 9% zgodnie z art. 19 ust. 1 pkt 2 u.p.d.o.p., jako od przychodów zaliczanych do innych źródeł przychodów niż z zysków kapitałowych.

[I SA/OL 723/21] wyrok WSA w Olsztynie z dnia 13/01/2022

1.17. Kwestia obowiązku pobrania podatku u źródła od odsetek uzyskiwanych przez partycypanta (rezydenta Niemiec)

W świetle przepisów polsko-niemieckiej u.p.o. należy uznać za prawidłowe stanowisko w myśl którego w sytuacji, gdy partycypant nie byłby bankiem, lecz inną instytucją finansową, to art. 11 ust. 3 lit. e polsko-niemieckiej u.p.o. nie będzie miał zastosowania. Wobec treści art. 11 ust. 3 lit. e ww. u.p.o. instytucja taka niebędąca bankiem nie może korzystać ze zwolnienia przewidzianego w tym przepisie. W konsekwencji bank zobowiązany będzie do pobrania podatku u źródła od odsetek wypłacanych takiemu partycypantowi. Inaczej jednak oceniać tę kwestię, gdy partycypantem jest bank. Umowa partycypacji jest rodzajem umowy pożyczki. Określenie "jakakolwiek pożyczka" należy rozumieć szeroko, a nie wyłącznie jako umowę pożyczki w rozumieniu przepisów polskiego Kodeksu cywilnego. "Jakakolwiek pożyczka" w rozumieniu art. 11 ust. 3 lit. e polsko-niemieckiej u.p.o. oznacza przekazanie kapitału z obowiązkiem jego zwrotu. Takie cechy nosi kwota partycypacji. Przekazanie jej bankowi jest połączone z obowiązkiem zwrotu (wraz ze stosowanym odsetkami i innymi płatnościami) na rzecz partycypanta, pod warunkiem uzyskania ich od kredytobiorcy. Kwota partycypacji jest odpowiednikiem tradycyjnie pojmowanej umowy pożyczki. W sytuacji zatem, gdy partycypantem będzie bank, będzie miało zastosowanie wobec niego zwolnienie od podatku wypłaconych mu odsetek, na podstawie powołanego ww. przepisu polsko-niemieckiej u.p.o.

[II FSK 992/19] wyrok NSA z dnia 12/01/2022

1.18. Kwestia zaliczenia wydatków związanych z uczestnictwem lekarzy w kongresie medycznym do kosztów uzyskania przychodów

Wskazane przez spółkę dane we wniosku dotyczące statusu lekarzy sponsorowanych nie pozwoliły uznać, że wydatki związane z kosztami ich udziału w konferencjach naukowych nie mogą stanowić kosztów uzyskania przychodów na podstawie art. 15 ust. 1 w zw. z art. 16 ust. 1 pkt 14 u.p.d.o.p. poprzez uznanie, że wydatki na pokrycie kosztów organizowania kongresów medycznych stanowią darowizny dla lekarzy i nie mogą być uznane za koszt uzyskania przychodów na podstawie art. 15 ust. 1 u.p.d.o.p. Uczestnictwo wszystkich lekarzy w kongresie medycznym ma na celu przede wszystkim uzyskanie przez spółkę możliwości przedstawienia lekarzom oferty spółki z grupy, na rzecz której spółka świadczy usługę marketingową oraz informacji dotyczących produktów leczniczych i wyrobów medycznych, a tym samym, umożliwienie podjęcia przez lekarzy decyzji o wyborze reklamowanego przez spółkę produktu w leczeniu pacjenta albo rekomendacji pacjentowi tych produktów, w niektórych przypadkach również zachęceniu osób podejmujących decyzję o zakupie reklamowanych produktów przez szpital albo inną placówkę medyczną. Na tle opisu wniosku spółki trudno przypisać lekarzom objętych specjalnym programem otrzymywanie przez nich darowizny w postaci wartości wydatków na ich udział w konferencjach.

[II FSK 991/19] wyrok NSA z dnia 11/01/2022

1.19. Usługi oddelegowania pracowników pełniących funkcje zarządcze i kierownicze do spółki w holdingu stanowią świadczenia mieszczące się w art. 15e ust. 1 pkt 1 u.p.d.o.p.

Oddelegowanie pracowników spółki hiszpańskiej (usługodawcy) do spółki z holdingu w Polsce, w celu pełnienia funkcji zarządczych i kierowniczych przez tych pracowników wiąże się z powstaniem kategorii świadczeń, objętych dyspozycją art. 15e ust. 1 pkt 1 u.p.d.o.p., a zatem ograniczenie (limit) zawarte w tym przepisie będzie miało zastosowania wobec spółki w Polsce.

[II FSK 6/19] wyrok NSA z dnia 20/01/2022

1.20. Usługa przechowania danych na serwerze nie jest użytkowaniem urządzenia przemysłowego

Należności, które płaci spółka za usługę przechowywania danych na serwerze nie są należnościami za użytkowanie czy prawo do użytkowania urządzenia przemysłowego w rozumieniu art. 21 ust. 1 pkt 1 u.p.d.o.p., lecz jak to wynika z istoty umowy za świadczenie usługi. Spółka nie jest tym samym zobowiązana do pobrania podatku u źródła w oparciu o treść art. 26 ust. 1 u.p.d.o.p. w zw. z art. 21 ust. 1 pkt 1 u.p.d.o.p.

[II FSK 1274/19] wyrok NSA z dnia 19/01/2022

1.21. Przesłanki zastosowania art. 43 ust. 1 pkt 10 u.p.t.u. do budynku składającego się z dwóch części

Z art. 43 ust. 1 pkt 10 u.p.t.u. wynika, że zwalnia się od podatku dostawę budynków lub ich część. Jak wynika z wniosku, część B budynku została przez spółkę wynajęta podmiotom zewnętrznym, tym samym zostało rozpoczęte użytkowanie lokali w części B budynku. Zatem, z uwagi na fakt, że od pierwszego zasiedlenia do chwili planowanej dostawy upłyne okres dłuższy niż 2 lata, to w odniesieniu do części B budynku zostaną spełnione przesłanki do zastosowania zwolnienia od podatku określone w art. 43 ust. 1 pkt 10 u.p.t.u. W związku z powyższym pierwsze zasiedlenie dotyczy jedynie części B budynku i nie wpływa na pozostałą część budynku oraz nie powoduje jej pierwszego zasiedlenia. Również sprzedaż gruntu – na podstawie art. 29a ust. 8 u.p.t.u., z którym związana jest część B budynku, będzie zwolniona z VAT w zw. z art. 43 ust. 1 pkt 10 u.p.t.u. Natomiast w odniesieniu do części A budynku, należy stwierdzić, że nie doszło do jego pierwszego zasiedlenia, bowiem - przed planowaną dostawą - nie zostało rozpoczęte użytkowanie części A budynku. Jak wynika z wniosku, spółka po wybudowaniu budynku, nie wykorzystywała go w całości do prowadzenia działalności gospodarczej. Część A budynku została bowiem przekazana miastu, bez przenoszenia prawa własności, w celu prowadzenia w nim prac adaptacyjnych i rektyfikacyjnych.

[I SA/GD 1091/21] wyrok WSA w Gdańsku z dnia 18/01/2022

1.22. Skutki podatkowe w PIT uczestnictwa w spółce osobowej z siedzibą Luksemburgu

Luksemburska spółka SCSp mieści się w pojęciu spółki niebędącej osobą prawną w rozumieniu art. 5a pkt 26 u.p.d.o.f. Wobec czego zysk wypłacony podatnikowi (wspólnikowi) na podstawie uchwały zgromadzenia wspólników SCSp o przekazaniu zysku do podziału pomiędzy wspólników, z tytułu posiadania przez niego statusu wspólnika o ograniczonej odpowiedzialności w SCSp stanowi przychód ze źródła określonego w art. 10 ust. 1 pkt 3 u.p.d.o.f. (przychód z pozarolniczej działalności gospodarczej). Zatem, podstawę opodatkowania dochodu podatnika związanego z udziałem w luksemburskiej spółce SCSp może stanowić jedynie dochód bądź przychód obliczony zgodnie z u.p.d.o.f. (w szczególności art. 8 ust. 1, 1a i ust. 2 w zw. z art. 14 u.p.d.o.f.), a nie zysk obliczony na podstawie luksemburskiego prawa bilansowego.

[I SA/GD 1292/21] wyrok WSA w Gdańsku z dnia 18/01/2022

1.23. Kwestia obowiązku dokumentacyjnego w transakcjach pomiędzy podmiotami powiązаныmi (uniwersytet i jego spółka zależna) kontrolowanymi przez Skarb Państwa

Fakt, iż uniwersytet, jako uczelnia państwowa, jest podmiotem, w stosunku do którego Skarb Państwa posiada określone uprawnienia kontrolne oraz okoliczność, że skoro jedynym udziałowcem spółki zależnej jest uniwersytet - to w sposób pośredni takie uprawnienia kontrolne przysługują Skarbowi Państwa także w stosunku do spółki zależnej, nie stanowi przesłanki wyłączającej możliwość zastosowania art. 11 u.p.d.o.p. do określenia powiązań między uniwersytetem a spółką zależną. Zatem w sytuacji, gdy uniwersytet jest jedynym udziałowcem spółki zależnej zastosowanie znajdzie art. 11 ust. 4 pkt 1 u.p.d.o.p.

[II FSK 1098/19] wyrok NSA z dnia 18/01/2022

1.24. Kwestia oceny czy zbieranie mieszanin ropopochodnych w jednym lub kilku zbiornikach w składzie podatkowym, stanowi produkcję w rozumieniu art. 87 ust. 1 u.p.a. z 2008 r.

Z opisu sprawy wynika, że w toku działalności spółki, polegającej na magazynowaniu w składach podatkowych spółki paliw (wyrobów energetycznych), powstają odpady, które spółka gromadzi i które mogą mieć różną klasyfikację, w tym odpowiadającą olejom odpadowym, a więc odmienną od tej którą miały magazynowane paliwa. Wbrew zatem twierdzeniom spółki, powstanie tych odpadów należy zaliczyć do produkcji wyrobów energetycznych.

Na skutek działalności spółki dochodzi bowiem do przeklasyfikowania, jak i mieszania przedmiotowych odpadów. Co prawda samo powstanie odpadów dzieje się niezależnie od spółki, niemniej prowadząc opisaną działalność spółka musi mieć świadomość powstawania tego typu odpadów. Ponadto późniejsze ich zagospodarowanie (zbieranie, mieszanie, magazynowanie) jest już w pełni zależne od działań spółki. Mając powyższe na uwadze, zbieranie wskazanych mieszanin ropopochodnych w jednym lub kilku zbiornikach lub pojemnikach typu IBC, w składzie podatkowym, stanowi produkcję w rozumieniu art. 87 ust. 1 u.p.a. z 2008 r.

[III SA/WA 1099/21] wyrok WSA w Warszawie z dnia 17/01/2022

1.25. Przesłanki zwolnienia z obowiązku przygotowania dokumentacji cen transferowych na podstawie art. 11n pkt 4 oraz art. 11n pkt 1u.p.d.o.p.

1) Mając na względzie założenie racjonalności ustawodawcy i zasady słuszności, należy stwierdzić, że przepisy art. 11n pkt 1 i 4 u.p.d.o.p. nie będą miały do spółki (spółka dominująca) zastosowania w przypadku, gdy spółka zależna (będąca lub niebędąca członkiem PGK), z którą spółka zwiiera transakcję kontrolowaną dokonuje rozliczeń z podmiotem mającym siedzibę lub zarząd na terytorium lub w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową. Nie sposób zgodzić się, że skoro art. 11n u.p.d.o.p. nie zawiera wyłączeń w stosunku do transakcji kontrolowanych, co do których powstaje obowiązek sporządzenia dokumentacji cen transferowych na podstawie art. 11o u.p.d.o.p., to w przypadku zawarcia transakcji o których mowa we wniosku, spółka będzie uprawniona do skorzystania ze zwolnienia z obowiązku przygotowania dokumentacji cen transferowych na podstawie art. 11n pkt 1 albo pkt 4 u.p.d.o.p. Brak odesłania w art. 11n do art. 11o, a także brak wyraźnego odesłania w art. 11o do odpowiedniego stosowania art. 11n prowadzi do wniosku, że przepis art. 11n nie będzie miał zastosowania do art. 11o u.p.d.o.p. Taki sposób rozumienia przez ustawodawcę wzajemnej relacji pomiędzy art. 11n oraz 11o u.p.d.o.p., potwierdza również dokonana od 1 stycznia 2022 r., w ramach tzw. Polskiego Ładu, zmiana wstępu do wyliczenia w art. 11n u.p.d.o.p.

2) Obowiązek dokumentacyjny, o którym mowa w art. 11o ust. 1a, 1b u.p.d.o.p., w przypadku spółek wchodzących w skład PGK, dotyczy jedynie transakcji kontrolowanych oraz innych niż kontrolowane z podmiotami niewchodzącymi w skład tej PGK. Skoro w niniejszej sprawie chodzi o transakcję kontrolowaną zawieraną przez spółkę jako członka PGK z inną spółką należącą do tej samej PGK, (gdy ta spółka dokonuje rozliczeń z podmiotem rajowym) to w takim przypadku obowiązek dokumentacyjny, o którym mowa w art. 11o ust. 1a, 1b u.p.d.o.p. nie powstaje. Tym samym, nie jest również możliwe zastosowanie zwolnienia na podstawie art. 11n pkt 4 u.p.d.o.p.

3) W odniesieniu do transakcji kontrolowanej (przekraczającej w roku podatkowym 500.000 zł) zawieranej przez spółkę jako członka PGK ze spółką nienależącą do tej PGK, (gdy ta spółka dokonuje rozliczeń z podmiotem rajowym), spółka nie będzie uprawniona do zastosowania zwolnienia z art. 11n pkt 1 u.p.d.o.p., w przypadku powstania ewentualnego obowiązku sporządzenia lokalnej dokumentacji cen transferowych wynikającego z art. 11o ust. 1a, 1b u.p.d.o.p.

[0111-KDIB1-2.4010.335.2021.1.DP] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 11/01/2022

1.26. Korekta przychodu z tytułu zwrotu części odszkodowania przyznanego uprzednio przez zakład ubezpieczeń

Konieczna korekta przychodu w niniejszej sprawie nie będzie spowodowana błędem rachunkowym lub inną oczywistą omyłką, zatem zastosowanie znajdzie tu moment określony w art. 12 ust. 3j u.p.d.o.p. zobowiązujący podatnika do korekty przychodu w okresie rozliczeniowym, w którym został wystawiony inny dokument potwierdzający przyczyny korekty. Przyczyna korekty nie będzie dokumentowana fakturą korygującą, lecz wydaną przez zakład ubezpieczeniowy decyzją ostateczną o przyznaniu odszkodowania. Decyzję tą należy uznać za „inny dokument potwierdzający przyczyny korekty”, o którym mowa w art. 12 ust. 3j u.p.d.o.p. Spółka dopiero po decyzji zakładu ubezpieczeń będzie posiadała wiedzę o ostatecznej kwocie należnego spółce odszkodowania uwzględniającej wartość sprzedanych pozostałości (tj. pierwotnie przyznane spółce odszkodowanie zostanie formalnie w tej decyzji ostatecznej pomniejszone o kwotę zwrotu, należną na rzecz zakładu ubezpieczeń i wynikającą ze sprzedaży przez spółkę pozostałości). A zatem jest to sytuacja objęta dyspozycją art. 12 ust. 3j u.p.d.o.p., w której dopiero po otrzymaniu decyzji zakładu ubezpieczeń zajdą zdarzenia zmieniające podstawę opodatkowania. Bez znaczenia pozostaje przy tym okoliczność, że zwrotu w imieniu spółki dokona kontrahent ze swojego konta bankowego, bowiem zobowiązaną do zwrotu na rzecz zakładu ubezpieczeń części otrzymanego odszkodowania będzie cały czas spółka. Techniczny przebieg przepływu środków pieniężnych za pośrednictwem kontrahenta nie ma wpływu na podatkowe zobowiązania spółki. A zatem, korekty przychodu z tytułu zwrotu części odszkodowania przyznanego uprzednio przez zakład ubezpieczeń powinny być dokonywane przez spółkę w okresach rozliczeniowych, w których spółka otrzyma decyzję zakładu ubezpieczeń kształtującą ostateczną kwotę należnego odszkodowania.

[0111-KDIB1-2.4010.563.2021.1.AW] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 11/01/2022

1.27. Zastosowanie ograniczenia w zaliczaniu wydatków do kosztów uzyskania przychodów w przypadku płatności z pominięciem mechanizmu podzielonej płatności

1) Jeżeli spółka otrzymała faktury zbiorcze od podatnika VAT z adnotacją „mechanizm podzielonej płatności”, które to faktury dokumentowały sprzedaż towaru wymienionego w zał. nr 15 do u.p.t.u. i kwota należności ogółem stanowiła kwotę przekraczającą 15.000 zł, a płatność ta została dokonana jako zwykły przelew z pominięciem mechanizmu podzielonej płatności, to zastosowanie znajdzie ograniczenie zaliczenia do kosztów na podstawie art. 15d ust. 1 pkt 3 u.p.d.o.p. i spółka nie będzie mogła zaliczyć wydatków na nabycie paliw wynikających z faktury zbiorczej do kosztów podatkowych. Przepisy u.p.d.o.p. wprost wskazują, że ograniczenie w zaliczeniu określonych wydatków do kosztów uzyskania przychodów będzie miało zastosowanie w sytuacji, gdy faktura posiada stosowną informację „mechanizm podzielonej płatności”, a pomimo tego podatnik zapłaci z pominięciem mechanizmu podzielonej płatności.

2) Jeżeli dostawca paliw zwróci spółce zapłaconą należność (dokonanymi przedpłatami) w kwocie podatku VAT ujętego w fakturze zbiorczej VAT, a spółka dokona ponownej płatności powyższej kwoty na rzecz dostawcy, lecz na jego rachunek VAT, lub spółka dokona płatności na rzecz dostawcy w wysokości podatku VAT z wystawionej faktury zbiorczej na rachunek VAT kontrahenta, a następnie albo zażąda dokonania przelewu zwrotnego na swoją rzecz z rachunku bieżącego dostawcy (z uwagi na wystąpienie nadpłaty w rozliczeniach z dostawcą z tytułu dokonanych przedpłat), albo dokona potrącenia nadpłaconej kwoty z wartością zobowiązań, które jest winna zapłacić temu kontrahentowi z innego tytułu lub z tytułu przyszłych zobowiązań z tytułu dostaw paliw (art. 498 k.c.) to spółka będzie miała prawo zaliczenia wydatku do kosztów. Powyższy schemat działania będzie stanowił swoistą „korektę” pierwotnej, błędnej płatności zrealizowanej z pominięciem MPP i zakładał ponowny przelew kwoty podatku VAT wykazanej na otrzymanej od kontrahenta fakturze na rachunek VAT. Ostatecznie środki trafią w całości na rachunek VAT kontrahenta, co oznacza, że kontrahent będzie mógł gospodarować znajdującymi się na tym rachunku środkami w ograniczonym i ściśle określonym zakresie. W zależności od decyzji dostawcy kwota niewłaściwie zapłaconego pierwotnie VAT: zostanie zwrócona nabywcy od razu jako błędny przelew, rozliczona jako nadpłata i zwrócona w terminie późniejszym lub rozliczona jako nadpłata i skompensowana z innymi zobowiązaniami. Ponowny przelew przez spółkę zapłaty należności z zastosowaniem mechanizmu podzielonej płatności doprowadzi do rozliczenia przez kontrahenta całej kwoty podatku wynikającej z faktury i w konsekwencji spowoduje osiągnięcie głównego celu wprowadzenia przepisów dotyczących MPP, tj. zapobieganie próbom wyłudzenia VAT. Tym samym, nie znajdzie zastosowania wyłączenie z kosztów na podstawie art. 15d ust. 1 pkt 3 u.p.d.o.p. i spółka zachowa prawo do ujęcia ww. wydatków do kosztów uzyskania przychodów po spełnieniu wszystkich przesłanek wynikających z art. 15 ust. 1 u.p.d.o.p.

1.28. Kwestia opodatkowania VAT importu usług organizacji praktyk zawodowych (program ERASMUS) oraz usług organizacji programu kulturalnego

1) Skoro gmina spełnia definicję podatnika w rozumieniu art. 28a u.p.t.u., a ponadto w przedmiotowej sprawie nie mają zastosowania zastrzeżenia wymienione w art. 28b ust. 1 u.p.t.u., to miejscem świadczenia i opodatkowania kompleksowej usługi organizacji praktyk zawodowych spełniającej definicję kształcenia zawodowego świadczonej przez kontrahenta zagranicznego – stosownie do art. 28b ust. 1 u.p.t.u. – jest miejsce, w którym usługobiorca posiada siedzibę działalności gospodarczej, tj. terytorium Polski. W konsekwencji gmina, stosownie do warunków wymienionych w art. 17 ust. 1 pkt 4 u.p.t.u., z tytułu nabycia od kontrahenta zagranicznego kompleksowej usługi organizacji praktyk zawodowych spełniającej definicję kształcenia zawodowego, z wyłączeniem usługi organizacji programu kulturalnego, zobowiązana jest do rozpoznania importu usług oraz opodatkowania nabywanych usług, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa podatkowego na terytorium Polski.

2) Natomiast usługa w zakresie organizacji programu kulturalnego w ramach organizowania praktyk zawodowych nie jest usługą w jakikolwiek sposób niezbędną do zorganizowania celu podstawowego, tj. organizacji praktyk zawodowych. Program kulturowy obejmujący zwiedzanie miasta i jednodniowe wycieczki realizowany był w dni wolne od praktyk, tj. w soboty i w niedziele i nie stanowił części realizacji podstawy programowej w zawodach, których dotyczą realizowane praktyki zawodowe. Ww. program kulturalny jest świadczeniem odrębnym od usługi organizacji praktyk zawodowych i nie jest też niezbędny do odbycia praktyki przez ucznia, a jednocześnie ww. zajęcia mają charakter usług turystycznych. Zatem należy uznać przedmiotową usługę za usługę turystyczną, która jest związana ze zorganizowaniem pobytu w czasie wolnym uczestników. Dla świadczonej na rzecz gminy usługi turystycznej miejscem świadczenia – na podstawie art. 28n ust. 1 u.p.t.u. – będzie terytorium kraju, w którym świadczący usługę posiada siedzibę, i z którego świadczone są ww. usługi w zakresie programu kulturalnego. W konsekwencji gmina z tytułu nabycia od kontrahenta zagranicznego usług turystycznych nie jest zobowiązana do rozpoznania importu usług.

3) Import usługi organizacji praktyk zawodowych spełniającej definicję kształcenia zawodowego zawartą w art. 44 rozporządzenia 282/2011 z dnia 15 marca 2011 r. ustanawiającego środki wykonawcze do Dyrektywy 112, świadczonej przez podmioty zagraniczne, finansowanej w całości ze środków publicznych korzysta ze zwolnienia od podatku na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 29 lit. c u.p.t.u. Natomiast usługa w zakresie programu kulturalnego nie podlega opodatkowaniu podatkiem VAT w Polsce.

1.29. Kwestia zastosowanie stawki VAT w wysokości 0% na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 16 u.p.t.u. dla usługi inspekcji wizualnej, usługi badań nieniszczących oraz usługi zadań obsługowych

Względem usług inspekcji wizualnej, usług badań nieniszczących oraz usług zadań obsługowych nie znajduje zastosowania obniżona stawka podatku VAT 0%, na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 16 u.p.t.u. Wnioskodawca ww. usługi świadczy na rzecz kontrahentów, którzy wykonują na rzecz właścicieli środków transportu lotniczego kompleksową usługę obsługi technicznej samolotów. Usługi świadczone przez wnioskodawcę są jedynie częścią kompleksowej usługi serwisu, których nie można uznać za remont, przebudowę, czy konserwację środka transportu lotniczego. Z opisu stanu faktycznego jednoznacznie wynika, że usługi inspekcji wizualnej, usługi badań nieniszczących oraz usługi zadań obsługowych w ogóle nie polegają na przywracaniu sprawności, naprawie, odnowieniu, dokonywaniu zmian, przebudowywaniu, przekształceniu, ulepszaniu, konserwowaniu a tylko i wyłącznie na stwierdzeniu zasadności (konieczności) wykonania tych czynności. Usługi wykonywane przez wnioskodawcę ograniczają się jedynie do czynności, które dokonywane są celem sprawdzenia (ustalenia) czy istnieje konieczność remontu, przebudowy lub konserwacji danego środka transportu lotniczego (jego wyposażenia lub sprzętu zainstalowanego na nim). W wyniku usług wykonanych przez wnioskodawcę stwierdzone jest tylko i wyłącznie czy dany samolot jest sprawny czy też wymaga remontu, przebudowy lub konserwacji. W konsekwencji w przedmiotowej sprawie nie znajduje zastosowania preferencyjna stawka VAT w wysokości 0%, o której mowa w art. 83 ust. 1 pkt 16 u.p.t.u. Usługi te wnioskodawca winien opodatkować VAT z zastosowaniem podstawowej stawki VAT w wysokości 23%.

1.30. Brak sukcesji wysokości składki na ubezpieczenie wypadkowe

Do stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe nie stosuje się odrębnych przepisów o sukcesji praw i obowiązków w przypadku przekształceń, łączenia się lub podziału płatników składek. Tym samym, rozumowanie przyjęte przez wnioskodawcę we wniosku odnośnie do tego, iż nie może stosować stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe ustalonej dla podmiotu, który zostanie przejęty przez wnioskodawcę w trybie art. 23(1) k.p. jest prawidłowe.

Żaden podmiot nie może stać się sukcesorem wysokości składki na ubezpieczenie wypadkowe, jest ona bowiem przypisana do konkretnego płatnika składek.

[DI/100000/43/798/2021] DECYZJA Oddziału ZUS w Gdańsku z dnia 08/12/2021

1.31. Brak możliwości obliczenia należnego podatku przy zastosowaniu w skali jednego roku podatkowego dwóch stawek CIT: preferencyjnej (9%) i podstawowej (19%)

Literalna wykładnia art. 19 ust. 1 pkt 2 u.p.d.o.p. prowadzi do jednoznacznego wniosku, że 9% stawka możliwa jest tylko i wyłącznie do zastosowania - jeżeli w trakcie całego roku podatkowego podatnik nie przekroczy kwoty 1.200.000 euro (w stanie prawnym obowiązującym w 2020 r.). Jeżeli w trakcie roku podatkowego dojdzie do przekroczenia tej kwoty, to o ile wcześniejsze zaliczki na podatek są ustalane przy zastosowaniu stawki 9%, to w miesiącu czy też w kwartale, w którym doszło do przekroczenia tej kwoty, podatnik będzie musiał określić tę zaliczkę już przy zastosowaniu stawki 19%, ustalonej zgodnie z art. 25 ust. 1 u.p.d.o.p. Tym samym należy wskazać, że ustawodawca nie dopuszcza w rozliczeniu rocznym zastosowania dwóch stawek podatkowych, co to wynika z art. 19 ust. 1 pkt 2 u.p.d.o.p. Odnośnie do kwestii zaliczek należy wskazać, iż o ile podatnik nie jest zobligowany do korygowania wcześniejszych zaliczek ustalonych przy uwzględnieniu 9% stawki, to o tyle kolejne obliczenie zaliczki, z uwagi na brzmienie tego art. 25 u.p.d.o.p. niejako wyrównuje tę kwotę podatku, którą podatnik musi uregulować.

[I SA/GL 1357/21] wyrok WSA w Gliwicach z dnia 28/01/2022

1.32. Zróżnicowanie stawek VAT na napoje zawierające mleko – pytanie prejudycjalne do TSUE

1) Czy art. 2 ust. 1 lit. a i lit. c, art. 14 ust. 1 i art. 24 ust. 1, art. 98 ust. 1-3 Dyrektywy 112 w zw. z art. 6 ust. 1 i ust. 2 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 282/2011 z dnia 15 marca 2011 r. ustanawiającego środki wykonawcze do Dyrektywy 112 w zw. z pkt 1 i pkt 12a Załącznika III do tej dyrektywy oraz motywami 4 i 7 Dyrektywy 112, jak też zasada lojalnej współpracy, zasada neutralności podatkowej, zasada legalizmu podatkowego oraz zasada pewności prawa stoją na przeszkodzie przepisom krajowym takim jak zastosowane w niniejszej sprawie, które przewidują obniżoną stawkę VAT 5% dla towarów spożywczych m.in. napojów zawierających mleko odwołując się do kodu Nomenklatury Scalonej CN 2202, wykluczając z tej stawki towary spożywcze m.in. napoje zawierające mleko zaklasyfikowane do usług związanych z wyżywieniem w oparciu o polską klasyfikację statystyczną (PKWiU 56) i stosując wobec takich towarów (ich dostaw lub usług) obniżoną stawkę VAT 8%, w sytuacji gdy przeciętny konsument dokonując nabycia tych towarów czy też usług traktuje te dostawy (usługi) jako zaspakajające tę samą jego potrzebę?

2) Czy praktyka administracyjna powodująca zastosowanie dwóch różnych, obniżonych stawek VAT wobec towarów mających te same obiektywne cechy i właściwości w zależności od wystąpienia usług przygotowania i podania takiego towaru, różnicująca tym samym takie towary pod względem podmiotowym, a nie przedmiotowym jest zgodna z zasadą neutralności podatkowej i zasadą pewności prawa?

[I SA/WR 208/21] postanowienie WSA we Wrocławiu z dnia 28/01/2022

1.33. Produkt wyprodukowany według projektu i technologii, który jest objęty prawem ochrony lub patentu nie może być utożsamiany z kwalifikowanym prawem własności intelektualnej

Należy zgodzić się ze stanowiskiem organu, że produkt wyprodukowany według projektu i technologii, czy też sposobu wytwarzania, który jest objęty prawem ochrony lub patentu, czy też będący treścią ekspektatywy takiego prawa nie jest i nie może być utożsamiany z kwalifikowanym prawem własności intelektualnej. Przedmiotem dostawy jest produkt, a nie prawo. Prawo obejmuje projekt i technologię, natomiast sam produkt to nie to prawo.

W konsekwencji nie sposób zgodzić się ze stanowiskiem spółki, że zasadne jest zakwalifikowanie całego dochodu (straty) ze sprzedaży produktów odpowiadających wynalazkowi chronionemu przez ekspektatywę uzyskania kwalifikowanego prawa własności intelektualnej jako dochodu (straty) z kwalifikowanego prawa własności intelektualnej.

[I SA/GO 397/21] wyrok WSA w Gorzowie Wlk. z dnia 27/01/2022

1.34. Rozliczenie w podatku dochodowym wspólnika (funduszu) w luksemburskiej spółce SCSp

Transparentność podatkowa spółki SCSp (spółki luksemburskiej) polega na tym, że dochód niejako przepływa do wspólników, przychody i koszty generowane przez spółkę są alokowane do wspólników (tu: funduszu), a wspólnicy są zobowiązani do opodatkowania tych dochodów „za spółkę”, niezależnie od tego, czy faktycznie wypłacono im jakiegokolwiek kwoty i niezależnie od charakteru udziału w tej spółce (pasywnego jako wspólnik o ograniczonej odpowiedzialności, czy aktywnego jako wspólnik zarządzający i ponoszący nieograniczoną odpowiedzialność za zobowiązania spółki). Zatem przychód z zysku SCSp jest przychodem wspólnika (funduszu) z zysków kapitałowych, o których mowa w art. 7b u.p.d.o.p., rozliczanym na podstawie art. 5 ust. 1 i 1a u.p.d.o.p. Wspólnik SCSp jest zobowiązany do wpłacania zaliczek na podatek od dochodu wygenerowanego przez taką spółkę. Ponadto, fundusz jest zobowiązany wykazać w zeznaniu rocznym przychody i koszty jakie powstały na poziomie spółki SCSp w proporcji wynikającej z art. 5 u.p.d.o.p.

[III SA/WA 1326/21] wyrok WSA w Warszawie z dnia 26/01/2022

1.35. Kwestia oceny czy wyłączenie z art. 15e ust. 11 pkt 1 u.p.d.o.p. ma zastosowanie do wydatków ponoszonych przez spółkę tytułem opłaty licencyjnej

W sytuacji, kiedy licencja jest licencją na wytwarzanie wyrobu, mającą wpływ na sposób wytwarzania tego wyrobu, którego sprzedaż stanowi podstawę przychodów podatnika, to ta licencja ma bezpośredni związek z wytworzeniem produktu, i opłaty za tę licencję mogą być zaliczone do kosztów uzyskania przychodów bezpośrednio związanych z wytworzeniem towaru, o których mowa w art. 15e ust. 11 u.p.d.o.p.

[II FSK 946/19] wyrok NSA z dnia 25/01/2022

1.36. Ograniczenie z art. 15e ust. 1 u.p.d.o.p., nie ma zastosowania do kosztów uzyskania przychodów, które alokowane są do dochodu wolnego od opodatkowania na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 34 u.p.d.o.p.

W związku z jednoznacznym i bezpośrednim odesłaniem zawartym w art. 15e ust. 4 u.p.d.o.p. do odpowiedniego stosowania art. 7 ust. 3 u.p.d.o.p. przy wyliczaniu limitu, o którym mowa w art. 15e ust. 1 u.p.d.o.p., a także nadwyżki ponad ten limit – czyli koniecznością uwzględnienia modyfikacji sposobu wyliczenia tegoż limitu i nadwyżki - nie należy uwzględniać przychodów i kosztów uzyskania przychodów ze źródeł przychodów, z których dochód nie podlega opodatkowaniu podatkiem dochodowym albo jest wolny od podatku. W realiach rozpoznawanej sprawy, takim źródłem jest dochód osiągnięty przez spółkę z działalności gospodarczej prowadzonej na terenie SSE na podstawie zezwolenia.

[II FSK 948/19] wyrok NSA z dnia 25/01/2022

INTERPRETACJE

2.1. Definicja transakcji kontrolowanej, o której mowa w art. 11a ust. 1 pkt 6 u.p.d.o.p. oraz art. 23m ust. 1 pkt 6 u.p.d.o.f. – interpretacja ogólna MF

Definicja legalna transakcji kontrolowanej zawiera następujące elementy składowe: i) występowanie działań o charakterze gospodarczym, ii) identyfikowanie działań na podstawie rzeczywistych zachowań stron, iii) ustalenie lub narzucenie warunków w wyniku powiązań. Łączne wystąpienie ww. elementów oznacza, że podejmowane działania stanowią transakcję kontrolowaną.

[DCT1.8203.4.2020] interpretacja ogólna Ministra Finansów z dnia 29/12/2021

2.2. Zasady zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wydatków związanych z projektem deweloperskim

1) Będące przedmiotem wniosku wydatki z tytułu kosztów finansowania związanego z kredytem bankowym oraz koszty finansowania wewnętrznego, nie byłyby ponoszone, gdyby nie prowadzona inwestycja zmierzająca do uzyskania przychodów ze sprzedaży określonych lokali mieszkalnych i użytkowych oraz miejsc parkingowych. Tym samym należy stwierdzić, że zrealizowanie celu gospodarczego spółki, to jest uzyskanie przychodu w postaci ceny zbywanych lokali i miejsc parkingowych, ściśle związane jest z poniesieniem powyższych wydatków. Jak wynika z wniosku, w spółce istnieją odpowiednie rozwiązania rachunkowe, by przypisać ponoszone z ww. tytułu wydatki do przychodów uzyskanych ze sprzedaży poszczególnych lokali mieszkalnych i użytkowych oraz miejsc parkingowych zatem mogą one stanowić koszty bezpośrednie. Powyższe koszty są ściśle związane z długofalowym procesem inwestycyjnym. Należy podkreślić, że koszty te nie powstałyby samoistnie, w oderwaniu od realizowanego przedsięwzięcia budowlanego. Umożliwia to bezpośrednie powiązanie ich z przychodami osiąganymi ze sprzedaży poszczególnych produktów. Tym samym, wydatki te stanowią koszty bezpośrednio związane z przychodami w rozumieniu art. 15 ust. 4 u.p.d.o.p. (z uwzględnieniem art. 16 ust. 1 u.p.d.o.p.). O ile więc jest to możliwe i da się je powiązać z przychodami, o tyle koszty te powinny być potrącone w okresie, w którym wystąpi przychód. Mając na uwadze przepisy art. 15 ust. 4 u.p.d.o.p., wydatki te należy rozpoznać jako koszty uzyskania przychodu współmiernie do przychodów, to znaczy proporcjonalnie do osiągniętych sukcesywnie przychodów z tytułu realizacji przedsięwzięcia deweloperskiego. Natomiast w odniesieniu do wymienionych kosztów ochrony w postaci monitoringu wizyjnego budowy, należy wyjaśnić, że koszty te nie są bezpośrednio związane z uzyskiwanymi przychodami.

Tym samym, wydatki te wykazują związek z prowadzoną działalnością, nie jest to jednak związek bezpośredni czyli przekładający się wprost na wartość (wysokość) przychodów ze sprzedaży. Dlatego wydatki te należy zakwalifikować do kosztów pośrednich, które nie mają bezpośredniego odzwierciedlenia w osiągniętych przychodach, a więc takich których nie można przypisać do konkretnego przychodu, jakkolwiek ich ponoszenie warunkuje ich uzyskanie. Tego rodzaju koszty, chociaż niewątpliwie związane są z osiąganymi przychodami, nie pozostają w uchwytym związku z konkretnymi przychodami.

2) Nie ulega wątpliwości, że wydatek w postaci podatku od nieruchomości od gruntu, na którym realizowane jest przedsięwzięcie deweloperskie i budowany budynek - nie jest kosztem, który mógłby tworzyć czy generować jakiegokolwiek przychody. Jednak możliwe jest zaliczenie go do kosztów uzyskania przychodów jako kosztu pośredniego, ogólnie związanego z prowadzoną przez podatnika działalnością gospodarczą. Kwestia momentu zaliczania zapłaconego podatku od nieruchomości do kosztów uzyskania przychodów innych niż koszty bezpośrednie jest determinowana tym, że nie jest możliwe ustalenie kiedy i jakiej wysokości przychód powstanie w związku z jego poniesieniem. Dlatego też jest to koszt o charakterze pośrednim, niepowiązany bezpośrednio z żadnymi konkretnymi przychodami. W związku z tym momentem podatkowego potrącenia takiego kosztu musi być moment jego faktycznego poniesienia.

3) W kontekście wydatków w postaci: kosztów zarządu w tym obsługi księgowej, najmu pomieszczenia biurowego na siedzibę, kosztów biurowych oraz kosztów obsługi prawnej dotyczących analizy umowy deweloperskiej pod kątem zgodności w wymogami prawa, zauważyć należy, że niewątpliwie stanowią one koszty pośrednio związane z uzyskaniem przychodu. Poniesienie tych kosztów nie ma bowiem bezpośredniego wpływu na uzyskanie konkretnych przychodów, lecz są one związane z całokształtem działalności spółki.

4) Wydatki związane z prowadzeniem rachunku bankowego, tj. opłaty bankowe za przelewy i opłata za administrowanie firmowym bieżącym rachunkiem bankowym, czy też wydatki z tytułu kosztów pośrednika sprzedającego lokale mieszkalne spółki co do zasady, stanowią koszty uzyskania przychodów. Nie mają one bezpośredniego odzwierciedlenia w osiągniętych przychodach, są to więc wydatki, którym nie można przypisać konkretnego przychodu, jakkolwiek ich ponoszenie warunkuje uzyskanie tych przychodów. Tego rodzaju koszty, chociaż związane są z osiąganymi przychodami, nie pozostają w uchwytym związku z konkretnymi przychodami. Tym samym zasadne jest ich potrącenie w dacie ich poniesienia (zgodnie z art. 15 ust. 4d u.p.d.o.p.).

5) Do kosztów innych niż bezpośrednio związane z przychodami spółka bez wątplenia może zaliczyć koszty reklamy i marketingu, tj. wydatków z tytułu zakupu banerów reklamowych, najmu powierzchni reklamowej, zakupu teczek, projektu banera, reklamy w internecie na portalach nieruchomości.

Reklama dotyczy bowiem zarówno całego przedsięwzięcia deweloperskiego, jak i spółki a na wszystkich banerach przedstawiona jest wizualizacja całego osiedla, wobec czego niemożliwe jest przyporządkowanie kosztów reklamy do poszczególnych zadań i spółka traktuje koszty te jako koszty pośrednie i potrąca w dacie ich poniesienia.

6) O ile składniki majątku tj. urządzenia do rejestracji i odtwarzania dźwięku i obrazu wraz z urządzeniami alarmowymi i sygnalizacyjnymi, służącymi do ochrony budowy zostały wprowadzone przez spółkę do ewidencji środków trwałych, odpisy z tytułu ich zużycia wypełniają przesłanki do uznania ich za koszty pośrednie.

[0111-KDIB2-1.4010.400.2021.1.AP] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 21/12/2021

2.3. Obowiązek podatkowy w CIT w kontekście wynagrodzenia otrzymanego przez fundusz w związku ze zbyciem obligacji skarbowych

Na gruncie u.p.d.o.p., dochód ze sprzedaży polskich obligacji skarbowych, dokonanej poza polskim rynkiem regulowanym nie będzie stanowić dochodu uzyskanego na terytorium Polski. W konsekwencji wynagrodzenie otrzymane przez fundusz z siedzibą na Kajmanach w związku ze zbyciem obligacji skarbowych nie powoduje powstania ograniczonego obowiązku podatkowego dla funduszu na mocy art. 3 ust. 2 w zw. z art. 3 ust. 3 u.p.d.o.p. i w efekcie fundusz nie podlega opodatkowaniu z tego tytułu w Polsce.

[0111-KDIB1-3.4010.450.2021.2.MBD] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 17/12/2021

2.4. Prawo do zastosowania ulgi na złe długi po zakończeniu postępowania restrukturyzacyjnego

Jak wynika z przedstawionych okoliczności, zakresem wniosku objęte są wierzytelności (część wierzytelności) wynikające z faktur wystawionych w okresie od dnia 23 czerwca 2020 r. do dnia 31 sierpnia 2020 r., których uprawdopodobnienie nieściągalności nastąpiło w okresie - odpowiednio - od dnia 29 września 2020 r. do dnia 28 maja 2021 r. i dla których przed upływem 90 dni od pierwotnie ustalonych terminów płatności nie nastąpiło ustalenie nowych terminów płatności między stronami (w tym okresie nie było prawomocnego postanowienia sądu o zatwierdzeniu układu).

Zatem w przypadku, gdy wnioskodawca do zaistniałych okoliczności sprawy zastosuje bezpośrednio przepisy Dyrektywy 112, to w okresie 2 lat, licząc od końca roku, w którym faktury te zostały wystawione, wnioskodawca jest uprawniony do skorzystania z instytucji tzw. ulgi na złe długi i może dokonać korekty podstawy opodatkowania i podatku należnego za okresy, w których odpowiednio upłynął 90 dzień od terminu płatności określonego na fakturze. Natomiast po upływie 2 lat, licząc od końca roku, w którym ww. faktury zostały wystawione, wnioskodawca nie ma prawa do skorzystania z ww. ulgi na złe długi. Wnioskodawcy nie przysługuje prawo do skorzystania z ulgi na złe długi po zakończeniu postępowania restrukturyzacyjnego od tej części wierzytelności, dla której po zatwierdzeniu układu dłużnik będzie zobowiązany do ich spłaty w ratach, na podstawie art. 89a ust. 2 pkt 3 lit. b u.p.t.u. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 września 2021 r. Uprawnienie do ulgi na złe długi w przedmiotowym przypadku może natomiast zostać zrealizowane w oparciu o przepisy Dyrektywy 112 i przy zastosowaniu orzeczenia TSUE z dnia 15 października 2020 r. w sprawie C-335/1 w odniesieniu do tej części wierzytelności objętych układem, dla których nie upłyną dwa lata, licząc od końca r., w którym zostały wystawione faktury dokumentujące te wierzytelności. Zgodnie z art. 89a ust. 4 u.p.t.u., w przypadku skorzystania z ww. ulgi na złe długi w odniesieniu do części wierzytelności, dla której ustalono nowe terminy płatności, dłużnik ureguluje ww. wierzytelności lub wierzytelności te zostaną zbyte w jakiegokolwiek formie, wnioskodawca obowiązany będzie do zwiększenia podstawy opodatkowania oraz kwoty podatku należnego w rozliczeniu za okres, w którym należność zostanie uregulowana lub zbyta.

[0113-KDIPT1-1.4012.662.2021.1.ŻR] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 14/12/2021

2.5. Rozliczanie VAT w związku z rabatem pośrednim

1) W przypadku kiedy wynajmująca, której wnioskodawca przyzna rabat, otrzyma zwrot części ceny zakupionej usługi, wówczas dla wnioskodawcy i dla wynajmującej nastąpi rzeczywiste obniżenie ceny usługi. Takie obniżenie ceny nie dotyczy bezpośredniego kontrahenta – serwisującego, od którego wynajmująca nabywa usługi. Podmiotem uprawnionym do obniżenia kwoty podatku należnego jest w tym przypadku wnioskodawca, który dokonał sprzedaży ostatecznie po obniżonej cenie, tj. udzielił premii (rabatu pośredniego). Zatem otrzymywane przez wynajmującą premie pieniężne z tytułu zakupów określonych usług wnioskodawcy u serwisującego, stanowią rabat pośredni. W opisaney sprawie w przypadku otrzymania przez wynajmującą bezpośrednio od wnioskodawcy zwrotu części ceny zakupionych usług, dla wynajmującej nastąpi rzeczywiste obniżenie ceny tych usług. W tej sytuacji podmiotem uprawnionym do obniżenia kwoty podatku należnego z tytułu sprzedaży nie będzie serwisujący, który otrzymał od wynajmującej cenę należną w pełnej wysokości, ale wnioskodawca, który dokonał sprzedaży ostatecznie po obniżonej cenie, tj. udzielił rabatu. Zatem u wnioskodawcy nastąpi obniżenie podstawy opodatkowania. W związku z tym wnioskodawca będzie mógł skorzystać

z prawa do korekty podstawy opodatkowania i należnego podatku VAT. W okolicznościach niniejszej sprawy udzielany rabat pośredni stanie się upustem - obniżką (rabatem), o którym mowa w art. 29a ust. 10 u.p.t.u. Reasumując, rabaty pośrednie wypłacane przez wnioskodawcę na rzecz wynajmującej stanowią opusty (obniżki cen) w rozumieniu art. 29a ust. 10 pkt 1 u.p.t.u., których udzielenie uprawnia wnioskodawcę do obniżenia podstawy opodatkowania VAT oraz podatku należnego z tytułu sprzedaży dokonywanej na rzecz serwisującego.

2) Z okoliczności przedstawionych we wniosku wynika, że rabat pośredni udzielony wynajmującej zostanie udokumentowany notą księgową wystawioną przez wnioskodawcę. Jak wskazano wnioskodawca będzie posiadał prawo do obniżenia podstawy opodatkowania, i tym samym wynajmująca, otrzymując od wnioskodawcy notę dokumentującą wartość udzielonego rabatu powinna obniżyć podatek VAT naliczony o kwoty VAT wynikające z otrzymanej noty księgowej.

[0114-KDIP1-3.4012.626.2021.1.MPE] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 09/12/2021

2.6. Kwestia oceny czy aplikacje stanowią kwalifikowane prawa własności intelektualnej, o których mowa w art. 24d ust. 2 u.p.d.o.p. Zasady obliczenia wskaźnika Nexus

1) Spółka w ramach prowadzonej działalności wytwarza gry wideo. Powyższa działalność spółki odbywa się w sposób ciągły i systematyczny. Spółka nieustannie opracowuje nowe funkcjonalności, testuje rozwiązania prototypowe, wdraża nowości i aktualizacje. Aktywności wymienione powyżej występują w sposób stały i nieodłączny przy tworzeniu i rozwijaniu aplikacji (oprogramowania). Tworzone i rozwijane przez spółkę aplikacje spełniają przesłanki do uznania za programy komputerowe podlegające ochronie na podstawie art. 74 ust. 1 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych. Powyższe okoliczności pozwalają na stwierdzenie, że podejmowana przez wnioskodawcę działalność polegająca na wytwarzaniu, ulepszaniu oraz rozwijaniu aplikacji (gier) stanowiących kod programu komputerowego (oprogramowanie) stanowi działalność badawczo-rozwojową w rozumieniu art. 4a pkt 26 u.p.d.o.p.

2) Skoro opisana we wniosku działalność jest działalnością badawczo-rozwojową w rozumieniu art. 4a pkt 26 u.p.d.o.p., a oprogramowanie podlega ochronie prawnej wynikającej z ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych, to gry (aplikacje) tworzone w wyniku prowadzonych prac B+R należy uznać jako kwalifikowane IP w rozumieniu art. 24d ust. 2 u.p.d.o.p.

3) Spółka wytwarza, rozwija i ulepsza oprogramowanie w bezpośrednio prowadzonej przez siebie działalności badawczo-rozwojowej spełniającej ustawowe definicje. Wytworzone przez spółkę oprogramowanie stanowi utwór podlegający ochronie prawnej na podstawie art. 74 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych. Do wyliczenia podstawy opodatkowania dochodu uzyskanego przez spółkę z licencji spółka zastosuje wskaźnik Nexus, zgodnie z wzorem zawartym odpowiednio w art. 24d ust. 4 u.p.d.o.p. Spółka na bieżąco wyodrębnia rachunkowo przychody i koszty uzyskania przychodów oraz dochody związane z kwalifikowanymi prawami własności intelektualnej (autorskimi prawami do programów komputerowych) zgodnie z art. 24e u.p.d.o.p. Wyodrębnione w powyższy sposób przychody i koszty pozwalają spółce na obliczenie dochodu (straty) przypadającego na każde wyodrębnione kwalifikowane prawo własności intelektualnej, o którym mowa w art. 24d u.p.d.o.p. W konsekwencji dochód spółki z poszczególnej gry dystrybuowanej w modelu premium będzie stanowił dochód z kwalifikowanego prawa własności intelektualnej o którym mowa w art. 24d ust. 7 u.p.d.o.p., dla opodatkowania, którego zastosowanie może znaleźć 5% stawka podatku CIT, jako dochód z kwalifikowanego prawa własności intelektualnej wynikającej z umowy licencyjnej, która dotyczy kwalifikowanego prawa własności intelektualnej.

4) W przypadku aplikacji stanowiących program komputerowy (gry), o którym mowa w art. 74 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych, wytworzonych przez spółkę w ramach prowadzonej przez działalność badawczo-rozwojowej w rozumieniu art. 4a pkt 26 u.p.d.o.p. uzyskiwany przez spółkę dochód z mikropłatności stanowi dochód z kwalifikowanego IP, o którym mowa w art. 24d ust. 7 pkt 1 u.p.d.o.p. - tj. jako dochód z opłat lub należności wynikających z umów licencyjnych, które dotyczą kwalifikowanych IP. To oznacza, że spółka będzie mogła skorzystać z preferencyjnego opodatkowania kwalifikowanych dochodów z tego tytułu według stawki 5%.

5) Nie można zgodzić się z wnioskodawcą, że dochody uzyskiwane z wyświetlania reklam będą pochodziły z kwalifikowanego prawa własności intelektualnej. W tym przypadku nie będziemy mieli do czynienia z przeniesieniem bądź korzystaniem z prawa autorskiego do programu komputerowego, tym samym wnioskodawca nie będzie mógł skorzystać z preferencyjnego opodatkowania dochodów z tego tytułu według stawki 5%.

6) Pod lit. „a” wskaźnika Nexus należy uwzględnić koszty faktycznie poniesione przez podatnika na prowadzoną bezpośrednio przez podatnika działalność badawczo-rozwojową związaną z kwalifikowanym prawem własności intelektualnej. Takimi kosztami są: należności z tytułów, o których mowa w art. 12 ust. 1 u.p.d.o.f. (wynagrodzenia) oraz sfinansowane przez spółkę składki z tytułu tych należności określone w u.s.u.s., należności z tytułów, o których mowa w art. 13 pkt 8 lit. a u.p.d.o.f. (umowy o dzieło i zlecenia) oraz sfinansowane przez spółkę składki z tytułu tych należności określone w u.s.u.s., wypłacane podmiotowi niepowiązanemu ze spółką w rozumieniu art. 11a ust. 1 pkt 3 u.p.d.o.p.

7) Dla obliczenia wskaźnika Nexus, o którym mowa w art. 24 d ust. 4 u.p.d.o.p., spółka poprawnie przyjmuje, że w zgodnie z opisanym stanem faktycznym koszty działalności badawczo-rozwojowej związanej z wytwarzaniem gier będzie należało zaliczyć do następujących kategorii kosztów: wynagrodzenia współpracowników spółki, niepowiązanych ze spółką w rozumieniu art. 11a ust. 1 pkt 3 u.p.d.o.p., prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą, o której mowa w art. 10 ust. 1 pkt 3 u.p.d.o.f - kategoria b.

8) Dla obliczenia wskaźnika Nexus, o którym mowa w art. 24 d ust. 4 u.p.d.o.p., spółka poprawnie przyjmuje, że w zgodnie z opisanym stanem faktycznym koszty działalności badawczo-rozwojowej związanej z wytwarzaniem gier będzie należało zaliczyć do następujących kategorii kosztów: pozostałe koszty związane z wytworzeniem gier (tłumaczenia, opłaty za dodatkowe elementy gier) - kategoria a.

9) Spółka prawidłowo zakłada, że koszty prac rozwojowych ponoszonych w związku z ulepszeniem i rozwojem danej gry po jej premierze należy uwzględniać w kalkulacji wartości wskaźnika Nexus i w rezultacie, wartość wskaźnika Nexus należy aktualizować na koniec każdego roku podatkowego o wysokość dodatkowych kosztów rozwoju gry, w sytuacji, gdy po dacie premiery danej gry spółka ponosiła dodatkowe koszty rozwoju gry z kategorii kosztowych, do których odnosi się wskaźnik Nexus.

10) Spółka prawidłowo przyjmuje, że wydanie danej gry na kolejnym urządzeniu (np. konsoli, telefonie) powinno zostać potraktowane dla celów rozliczenia dochodu z danej gry w reżimie IP Box jako dotychczasowe IP i w konsekwencji dochód uzyskany ze sprzedaży kolejnych wersji (m.in. konsolowych) powinien zostać rozliczony łącznie z dochodem z pierwotnej wersji, a koszty portowania będą wpływać na zmianę wysokości wskaźnika Nexus dla danej gry.

11) W sytuacji, gdy spółka nie ma możliwości ustalenia kosztów uzyskania przychodów przypadających na poszczególne źródła, to obliczając dochód z kwalifikowanego prawa własności intelektualnej za dany rok podatkowy celem alokacji kosztów pośrednich poniesionych w danym roku podatkowym, spółka uprawniona będzie stosować klucz przychodowy, tj. przyporządkować koszty tego rodzaju do przychodów z kwalifikowanego prawa własności intelektualnej w takiej proporcji, w jakiej przychody z tego źródła pozostają w ogólnej kwocie uzyskanych przez nią przychodów w danym roku podatkowym.

[0111-KDIB1-3.4010.434.2021.2.JKU] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 09/12/2021

2.7. Kwalifikacja wynagrodzenia uzyskiwanego przez dostawcę programów komputerowych jako należności licencyjnych, o których mowa w art. 21 ust. 1 u.p.d.o.p.

1) Zważywszy, że na podstawie umowy dystrybucyjnej spółka (będąca dystrybutorem programów komputerowych) nie jest właścicielem systemu ani żadnej jego części, nie ma też możliwości zmiany jakichkolwiek części systemu bez pisemnej zgody dostawcy – spółki fińskiej (umowa dystrybucji nie przewiduje przeniesienia praw autorskich ani licencji do systemu na spółkę), należy uznać, iż spółka nie jest także uprawniona do przeniesienia praw autorskich ani udzielenia sublicencji do systemu na klientów końcowych. W rezultacie, na podstawie umów na pakiety klienci końcowi uzyskują tzw. licencję end-user. Skoro należności z tytułu licencji end-user nie stanowią należności licencyjnych w rozumieniu art. 21 ust. 1 pkt 1 u.p.d.o.p., tym bardziej wynagrodzenie wypłacane dostawcy nie stanowi takich należności. A zatem, uzyskiwane przez dostawcę wynagrodzenie nie stanowi przychodów z należności licencyjnych, o których mowa w art. 21 ust. 1 u.p.d.o.p. i w efekcie, spółka nie jest obowiązana do pobrania podatku u źródła na podstawie art. 26 ust. 1 u.p.d.o.p.

2) Zważywszy, że w sytuacjach wyjątkowych, gdy spółka, za zgodą dostawcy, udziela licencji do systemu klientom końcowym: i) spółka nie staje się właścicielem systemu ani żadnej jego części, nie ma też możliwości zmiany ani kopiowania systemu dostawcy; ii) dostawca pozostaje właścicielem wszystkich praw, tytułów, udziałów w i do wszystkich informacji, dokumentacji, materiałów i produktów, w tym wszystkich praw własności intelektualnej, w tym oprogramowania; iii) spółka podaje do publicznej wiadomości, że jest autoryzowanym partnerem dostawcy i jego produktów i usług - to działalność spółki w omawianym zakresie sprowadza się do dystrybucji dostępu do systemu wytworzonego przez dostawcę klientom końcowym. Spółka działa jedynie jako dystrybutor systemu w Polsce na rzecz odbiorców końcowych (klientów końcowych). A zatem, uzyskiwane przez dostawcę wynagrodzenie z tego tytułu nie stanowi przychodów z należności licencyjnych, o których mowa w art. 21 ust. 1 u.p.d.o.p. i w efekcie, spółka nie jest obowiązana do pobrania podatku u źródła na podstawie art. 26 ust. 1 u.p.d.o.p.

[0111-KDIB2-1.4010.507.2021.1.BJ] Interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 30/12/2021

2.8. Zespół składników materialnych i niematerialnych jako ZCP w rozumieniu art. 4a pkt 4 u.p.d.o.p.

W analizowanej sprawie ZCP tworzą składniki, będące we wzajemnych relacjach, takich by można było mówić o nich jak o zespole, a nie o zbiorze przypadkowych elementów, których jedyną cechą wspólną jest własność jednego podmiotu gospodarczego. Oznacza to, że ZCP nie jest sumą poszczególnych składników, przy pomocy których będzie można prowadzić odrębny zakład, lecz zorganizowanym zespołem tych składników, przy czym punktem odniesienia jest tutaj rola, jaką składniki majątkowe odgrywają w funkcjonowaniu przedsiębiorstwa w momencie przekazania określonych składników majątkowych (na ile stanowią w nim w tym momencie, wyodrębnioną organizacyjnie i funkcjonalnie całość). W niniejszej sprawie zespół składników majątkowych i niemajątkowych w postaci pionu Software Developement, który zostanie wniesiony aportem do innej spółki będzie stanowił ZCP, o której mowa w art. 4a pkt 4 u.p.d.o.p. Pion Software Developement będzie stanowił zespół składników materialnych i niematerialnych, który będzie wydzielony w istniejącym przedsiębiorstwie na trzech płaszczyznach: organizacyjnej, finansowej i funkcjonalnej. W związku z powyższym pion Software Developement, który zostanie wniesiony aportem będzie stanowił ZCP w rozumieniu art. 4a pkt 4 u.p.d.o.p. i wniesienie aportem pionu Software Developement nie będzie stanowił przychodu w rozumieniu art. 12 ust. 1 pkt 7 u.p.d.o.p., zważywszy na treść art. 12 ust. 4 pkt 25 lit. b u.p.d.o.p.

[0111-KDIB1-2.4010.494.2021.4.ANK] Interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 30/12/2021

2.9. Obowiązek sporządzenia lokalnej dokumentacji cen transferowych w sytuacji dokonywania transakcji kontrolowanej o charakterze jednorodnym z podmiotami powiązаныmi, gdy nie wszystkie podmioty powiązane spełniają warunki z art. 11n pkt 1 u.p.d.o.p.

W sytuacji gdy spółka dokonywała w 2020 r. transakcji kontrolowanej o charakterze jednorodnym z podmiotami powiązаныmi, a część z tych podmiotów powiązanych nie spełnia łącznie warunków określonych w art. 11n pkt 1 u.p.d.o.p. (pozostałe podmioty powiązane spełniają łącznie te warunki), to obowiązek sporządzenia lokalnej dokumentacji cen transferowych:

1) występuje jedynie w zakresie tej części transakcji kontrolowanej o charakterze jednorodnym, która realizowana jest z podmiotami powiązаныmi, którzy nie spełniają łącznie warunków określonych w art. 11n pkt 1 u.p.d.o.p. (przy założeniu spełnienia innych warunków ustawowych dotyczących obowiązku sporządzenia lokalnej dokumentacji cen transferowych),

2) a tym samym nie występuje w zakresie całej transakcji kontrolowanej o charakterze jednorodnym realizowanej ze wszystkimi podmiotami powiązаныmi (w tym z tymi, które spełniają łącznie warunki, o których mowa w art. 11n pkt 1 u.p.d.o.p.), ponieważ badanie obowiązku sporządzania dokumentacji cen transferowych powinno następować w odniesieniu tylko do tej części transakcji kontrolowanej o charakterze jednorodnym, która nie spełnia warunków do zwolnienia. Powyższe dotyczy również transakcji dokonywanych po 2020 r.

[0111-KDIB2-1.4010.443.2021.1.BKD] Interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 30/12/2021

2.10. Usługa odpłatnego udostępnienia portalu internetowego umożliwiającego komercjalizowanie autorskich materiałów publikowanych przez twórców jako usługa elektroniczna

1) Świadczona usługa odpłatnego udostępnienia portalu internetowego umożliwiającego komercjalizowanie autorskich materiałów publikowanych przez twórców (polegająca na udostępnianiu przestrzeni dyskowej twórcom i udostępnianiu treści cyfrowych przez twórców) stanowi usługi elektroniczne, o których mowa w art. 2 pkt 26 u.p.t.u. w zw. z art. 7 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 282/2011 z dnia 15 marca 2011 r. ustanawiającego środki wykonawcze do Dyrektywy 112, a ponadto przedmiotowe usługi nie zostały wymienione w art. 7 ust. 3 ww. rozporządzenia.

2) Twórcy nie są podatnikami w rozumieniu art. 28a u.p.t.u. Wobec powyższego odnośnie do usług świadczonych drogą elektroniczną na rzecz podmiotów niebędących podatnikami w rozumieniu art. 28a u.p.t.u. zastosowanie znajdzie art. 28k ust. 1 u.p.t.u. Z okoliczności sprawy nie wynika bowiem, że w niniejszej sprawie są łącznie spełnione warunki, o których mowa w art. 28k ust. 2 u.p.t.u. Tym samym miejscem świadczenia przez spółkę usług elektronicznych (usługi udostępniania przestrzeni dyskowej twórcom) na rzecz twórców niebędących podatnikami w rozumieniu art. 28a u.p.t.u. jest miejsce, w którym podmioty te posiadają siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu.

[0113-KDIPT1-2.4012.675.2021.2.KT] Interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 29/12/2021

2.11. Kwalifikacja należności otrzymywanych przez przedstawicieli świadczących usługi pośrednictwa w sprzedaży na gruncie art. 21 ust. 1 pkt 2a u.p.d.o.p. oraz art. 7 polsko-rumuńskiej u.p.o.

1) Nabywane od przedstawicieli usługi pośrednictwa w sprzedaży niewątpliwie noszą szereg cech charakterystycznych dla usług wymienionych w art. 21 ust. 1 pkt 2a u.p.d.o.p. i cechy tych usług przeważają nad elementami charakterystycznymi dla innych świadczeń (w zależności od szczegółowego zakresu czynności służących wykonaniu omawianej usługi). Tym samym, nie można zatem zgodzić się ze stanowiskiem, że nabywane usługi nie znajdują się w katalogu wskazanym w art. 21 ust. 1 pkt 2a u.p.d.o.p. W kontekście specyfiki działalności gospodarczej prowadzonej przez spółkę (produkcja wyrobów chemicznych), przedmiotowe usługi stanowią pod względem cech charakterystycznych usługi podobne do usług wymienionych w art. 21 ust. 1 pkt 2a u.p.d.o.p., tj. do usług reklamowych, doradczych oraz badania rynku. W rezultacie uzyskiwane przez przedstawicieli przychody osiągane z tytułu ww. usług, podlegają w Polsce podatkowi u źródła i tym samym spółka jest/będzie zobowiązana do poboru zryczałtowanego podatku dochodowego.

2) Analizując zapisy polsko-rumuńskiej u.p.o. oraz Protokołu do niej należy uznać, iż należności wypłacane przedstawicielom z tytułu zrealizowanej sprzedaży należy zakwalifikować na gruncie ww. u.p.o. do zysków przedsiębiorstwa (zgodnie z art. 7), a nie prowizji (art. 13), co zarazem oznacza, że należności te podlegają opodatkowaniu w Rumunii. Warunkami niepobrania podatku wynikających z u.p.o. w odniesieniu do zysków przedsiębiorstwa na gruncie ww. u.p.o. jest wyłącznie fakt kwalifikacji przychodu w ramach art. 7 ust. 1 zd. 1 tej u.p.o. Weryfikacja, o której mowa w art. 26 ust. 1 in fine u.p.d.o.p. powinna zatem odnosić się do tego warunku. W konsekwencji stwierdzić należy, że dokonując wypłaty wynagrodzenia przedstawicielom, przy dochowaniu należytej staranności, o której mowa w art. 26 ust. 1 u.p.d.o.p. i posiadaniu aktualnych certyfikatów rezydencji przedstawicieli, na spółce nie będzie ciążył obowiązek pobrania zryczałtowanego podatku dochodowego na podstawie art. 7 ust. 1 polsko-rumuńskiej u.p.o., co oznacza, że przychody przedstawicieli będą opodatkowane wyłącznie w Rumunii.

[0111-KDIB2-1.4010.441.2021.1.MK] Interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 29/12/2021

2.12. Zasady zaliczania do kosztów uzyskania przychodów zaliczkowo wypłaconego zysku. Przesłanki stosowania art. 21 ust. 1 pkt 2a u.p.d.o.p. w przypadku współpracy z tureckim partnerem przy zakupie lub sprzedaży towarów

1) Przekazanie zysku związanego ze wspólnym przeprowadzeniem transakcji na terenie Turcji i Polski niewątpliwie służyło osiągnięciu przez spółkę przychodów podatkowych, a więc co do zasady stanowi koszt uzyskania przychodów. Ze względu na brak możliwości bezpośredniego przyporządkowania ww. kosztów do uzyskanych przychodów należy uznać je za koszty pośrednie jako związane z działalnością gospodarczą spółki, które są potrącalne w dacie ich poniesienia zgodnie z dyspozycją art. 15 ust. 4d u.p.d.o.p. Natomiast nie można uznać za słuszne stanowiska odnoszącego się do możliwości rozpoznania kosztu uzyskania przychodu z tytułu kwoty przekazanego (wypłaconego) partnerowi tureckiemu zysku w związku z otrzymaniem faktur zaliczkowych od partnera tureckiego. Zaliczka co do zasady jest kwotą wpłacaną na poczet przyszłych zobowiązań, zatem stanowi jedynie część ceny należnego świadczenia. W razie należytego wykonania umowy, zaliczka podlega zaliczeniu na poczet należnego świadczenia. Z uwagi na fakt, iż zaliczka nie ma charakteru definitywnego, jej zapłata nie daje podstawy do uznania takiego wydatku za koszt uzyskania przychodów. Wartość wpłaconej zaliczki może być zaliczona do kosztów podatkowych dopiero po wykonaniu należnego świadczenia oraz wykazaniu związku pomiędzy poczynionym wydatkiem a przychodem podatkowym, a także pod warunkiem odpowiedniego udokumentowania wykonania takiego świadczenia.

2) Z wniosku nie wynika, aby partner turecki podejmował na rzecz spółki, jakiegokolwiek czynności o charakterze doradczym, w zakresie przetwarzania danych, badania rynku oraz usług reklamy. Partner turecki będzie pośredniczył przy wyszukiwaniu kontrahentów dla spółki. Umowa będzie zawarta pomiędzy pozyskanym klientem a spółką. Zatem, usługi świadczone przez partnera tureckiego, nie są usługami wymienionymi w art. 21 ust. 1 pkt 2a u.p.d.o.p.

[0111-KDIB1-2.4010.553.2021.2.BG] Interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 29/12/2021

2.13. Kwestia zastosowania zwolnienia z art. 17 ust. 1 pkt 6c i art. 17 ust. 1 pkt 4 u.p.d.o.p. do dochodu osiągniętego przez brytyjskie stowarzyszenie na terytorium Polski

1) Wnioskodawca (podmiot prawa brytyjskiego zarejestrowany jako spółka z o.o., nieposiadająca kapitału zakładowego; działa na rzecz społeczności polskiej w Wielkiej Brytanii; jako stowarzyszenie ma status organizacji pożytku publicznego w Wielkiej Brytanii) nie spełnił wszystkich warunków koniecznych przewidzianych przepisami prawa, aby móc skorzystać ze zwolnienia przedmiotowego, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 6c u.p.d.o.p. Wnioskodawca jest podmiotem prawa brytyjskiego, nieposiadającym siedziby na terytorium Polski, co uniemożliwia wpisanie stowarzyszenia do rejestru KRS. W art. 17 ust. 1 pkt 6c u.p.d.o.p. ustawodawca nie przewiduje zwolnienia dla podmiotów zagranicznych. A zatem, dochód osiągnięty przez stowarzyszenie na terytorium Polski z planowanej sprzedaży nieruchomości położonej w Polsce przeznaczony w całości na działalność statutową stowarzyszenia nie korzysta ze zwolnienia z opodatkowania CIT na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 6c u.p.d.o.p.

2) Skoro celem statutowym stowarzyszenia jest m.in. działanie na rzecz oraz szerzenie oświaty i wiedzy w dziedzinie historii, sztuki, literatury, języków i kultury Polski oraz Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej i ogólnie krzewienie oświaty, to cele te są zgodne z celami określonymi w art. 17 ust. 1 pkt 4 u.p.d.o.p. Ponadto wnioskodawca przeznaczy wszystkie osiągnięte dochody ze sprzedaży nieruchomości położonej w Polsce na ww. cele statutowe stowarzyszenia. Powyższe oznacza, że dochód osiągnięty przez stowarzyszenie na terytorium Polski ze sprzedaży nieruchomości położonej w Polsce będzie zwolniony od opodatkowania na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 4 u.p.d.o.p.

[0111-KDIB1-1.4010.499.2021.2.ŚŚ] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 07/01/2022

2.14. Skutki podatkowe w CIT sprzedaży nie w pełni zamortyzowanych środków trwałych, których zakup częściowo został sfinansowany dotacją

1) Niezamortyzowana część sprzedanych środków trwałych sfinansowanych częściowo dotacją będzie stanowić koszt uzyskania przychodów w całości, czyli w części sfinansowanej dotacją i części sfinansowanej przez spółkę. Wartość początkową środka trwałego stanowią bowiem wydatki na nabycie (lub wybudowanie) środka trwałego. Dla ustalenia wartości początkowej środka trwałego nie ma znaczenia bowiem, czy i w jakiej części wydatek ten został pokryty z dotacji, stanowiącej przychód zwolniony z opodatkowania.

Fakt sfinansowania, części wydatków na nabycie środków trwałych środkami z dotacji powoduje natomiast konieczność wyłączenia z kosztów podatkowych odpowiedniej części odpisów amortyzacyjnych (w części w jakiej wydatki na nabycie środków trwałych był pokryty środkami z dotacji). W związku ze sprzedażą środków trwałych, koszt podatkowy rozpoznaje się w wysokości różnicy między tak rozumianą wartością początkową środków trwałych, a sumą odpisów amortyzacyjnych (zarówno stanowiących, jak i niestanowiących kosztu podatkowego).

2) Fakt częściowego sfinansowania nabycia środków trwałych otrzymaną dotacją nie wpływa w żaden sposób na wyliczenie kosztu uzyskania przychodu przy ich sprzedaży. Strata w środkach trwałych w wyniku ich sprzedaży jest kosztem uzyskania przychodów, a wielkość tych kosztów stanowić będzie ich nieumorzona wartość początkowa, tj. wartość początkowa (niezależnie od sposobu jej sfinansowania) pomniejszona o dokonane odpisy amortyzacyjne, o których mowa w art. 16h ust. 1 pkt 1 u.p.d.o.p., bez względu na to czy odpisy zaliczono wcześniej do kosztów podatkowych. Rozliczona na pozostałe przychody operacyjne wartość dotacji przypadająca na sprzedawane środki trwałe nie będzie stanowiła przychodu podatkowego.

[0111-KDWB.4010.89.2021.2.APA] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 04/01/2022

2.15. Kwestia uwzględniania w podstawie opodatkowania VAT pobieranych od klientów kwot tytułem opłaty prowizyjnej należnej BGK z tytułu udzielenia przez BGK gwarancji

Pobierane od klientów (leasingobiorcy) przez spółkę (leasingodawca) kwoty tytułem należnej BGK (Bank Gospodarstwa Krajowego) opłaty prowizyjnej nie będą stanowić dla spółki podstawy opodatkowania dla celów podatku VAT z tytułu świadczonej na rzecz klientów usługi. Kwoty te nie będą stanowić bowiem wynagrodzenia spółki z tytułu świadczonej na rzecz klientów usługi, lecz będą jedynie przekazywane przez spółkę do BGK w imieniu i na rzecz klientów. Spowodowane to jest faktem, iż zobowiązanie do zapłaty prowizji wynika z wniosku o udzielenie gwarancji składanego przez klientów do BGK za pośrednictwem spółki. Spółka działa w tym przypadku jako pośrednik płatności oraz przekazuje wniosek klienta do BGK, nie pośredniczy natomiast w świadczeniu usługi gwarancji.

[0113-KDIPT1-2.4012.791.2021.2.JSZ] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 31/12/2021

2.16. Wydatek związany z nabyciem kontenerów (służących jako magazyn oraz część biurowo-socjalna) jako koszt kwalifikujący się do objęcia wsparciem na nowe inwestycje

Wydatki poniesione przez spółkę komandytową na nabycie w ramach nowej inwestycji dwóch kontenerów w części, w której służą one za magazyn narzędzi i mierników niezbędnych do produkcji, stanowią stanowisko pracy przeznaczone do wykonywania zadań przez kierowników produkcji i antykorozji, mogą zostać uznane za koszty kwalifikowane nowej inwestycji, bowiem ich nabycie wywierać będzie wpływ na proces produkcji w nowej inwestycji. Warunków tych nie będą spełniały natomiast wydatki związane z nabyciem kontenerów w części służącej jako biurowo-socjalna, które to wydatki ponoszone są przez spółkę komandytową niezależnie od faktu uzyskania decyzji o wsparciu nowej inwestycji i w istocie pozostają bez wpływu na proces produkcji w nowej inwestycji, gdyż zaplecze administracyjne, biurowe czy socjalne każdego przedsiębiorstwa służy innym celom niż właściwy proces produkcji w przedsiębiorstwie. Aby poniesione wydatki mogły być uznane jako koszty kwalifikowane, wydatki te muszą stanowić koszty inwestycji, tj. mieć wpływ na działalność produkcyjną przedsiębiorstwa. A zatem, błędne jest stanowisko zgodnie z którym wydatki na nabycie dwóch kontenerów (służących jako magazyn oraz część biurowo-socjalna), stanowią/mogą stanowić w całości koszty kwalifikowane w rozumieniu rozporządzenia RM z dnia 28 sierpnia 2018 r. w sprawie pomocy publicznej udzielanej niektórym przedsiębiorcom na realizację nowych inwestycji i wpłyną na kwotę zwolnienia, zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt 34a u.p.d.o.p.

[0111-KDIB1-3.4010.462.2021.4.IZ] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 31/12/2021

2.17. Skutki podatkowe w CIT otrzymania rekompensaty na podstawie decyzji Prezesa URE, z tytułu przenoszenia kosztów zakupu uprawnień do emisji gazów cieplarnianych na ceny energii elektrycznej zużywanej do wytwarzania produktów w sektorze lub podsektorach energochłonnych

1) Spółka otrzymała środki finansowe jako rekompensatę od Prezesa URE z tytułu przenoszenia kosztów zakupu uprawnień do emisji gazów cieplarnianych na ceny energii elektrycznej zużywanej do wytwarzania produktów w sektorze lub podsektorach energochłonnych, natomiast art. 12 ust. 4 pkt 14 u.p.d.o.p., odnosi się do wartości otrzymanych nieodpłatnie (lub częściowo odpłatnie) rzeczy lub prawa, a także innych nieodpłatnych (lub częściowo odpłatnych) świadczeń finansowych. Zatem, otrzymane pieniądze w formie ww. rekompensaty nie mogą stanowić nieodpłatnych świadczeń, o których mowa w tym przepisie. Nieodpłatne świadczenia stanowią bowiem odrębną od środków pieniężnych kategorię przychodów wymienionych w art. 12 ust. 1 pkt 2 u.p.d.o.p.

Zatem, otrzymane przez spółkę pieniądze stanowiące rekompensatę od Prezesa URE nie mogą zostać objęte dyspozycją art. 12 ust. 4 pkt 14 u.p.d.o.p. Otrzymałą kwotę środków pieniężnych spółka zobowiązana będzie uznać za przychód podatkowy w myśl art. 12 ust. 1 pkt 1 u.p.d.o.p.

2) Pomoc publiczna przyznana spółce na podstawie ustawy o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych, choć będzie stanowiła świadczenie publicznoprawne z budżetu państwa, to nie będzie miała charakteru dotacji, o której mowa w art. 17 ust. 1 pkt 47 u.p.d.o.p. Wykładnia literalna (językowa), jak i wykładnia systemowa prowadzą do jednoznacznego wniosku, że rekompensata otrzymana przez spółkę od Prezesa URE z tytułu przenoszenia kosztów zakupu uprawnień do emisji gazów cieplarnianych na ceny energii elektrycznej zużywanej do wytwarzania produktów w sektorze lub podsektorach energochłonnych, nie stanowi dotacji w rozumieniu ustawy o finansach publicznych, a co za tym idzie nie została objęta dyspozycją art. 17 ust. 1 pkt 47 u.p.d.o.p.

[0111-KDIB1-2.4010.583.2021.1.ANK] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 31/12/2021

2.18. Moment uzyskania przychodu z tytułu usług świadczonych w ramach kontraktu długoterminowego

Wystawienie dokumentu protokołu odbioru końcowego potwierdza fakt wykonania całości usługi i stanowi podstawę do rozliczenia finansowego między stronami umowy, jednak nie przesądza o terminie ich wykonania. O wykonaniu usługi decydować będzie faktyczne wykonanie usługi, nie zaś np. data odbioru ich wykonania przez zamawiającego, tj. data akceptacji prac przez zamawiającego wskazana na protokole odbioru końcowego. W przedstawionej sprawie obowiązek podatkowy dla świadczonych przez spółkę usług powstaje, zgodnie z art. 12 ust. 3a u.p.d.o.p. z chwilą rzeczywistego wykonania usługi. Bez wpływu na określenie momentu powstania przychodu pozostają uregulowania łączące strony umowy, co do sposobu akceptowania wykonanych usług, na podstawie którego następuje ich rozliczenie.

[0111-KDIB1-2.4010.518.2021.1.DP] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 30/12/2021

2.19. Zasady opodatkowania VAT nieodpłatnego przekazania przez spółkę na rzecz gminy dróg wraz z poniesionymi nakładami na infrastrukturę

W niniejszej sprawie dojdzie do dostawy towarów na rzecz gminy. Przekazując towary (nieruchomość drogową, czyli grunt zabudowany budowlą w postaci drogi wraz z nakładami na infrastrukturę wodno-kanalizacyjną) spółka dokonuje bowiem przeniesienia władztwa ekonomicznego nad nimi, co wypełnia definicję dostawy towarów. Przekazanie dróg będzie pozostawało w ścisłym związku z prowadzoną działalnością gospodarczą. Grunt pod inwestycję został zakupiony od osoby fizycznej i nie przysługiwało spółce prawo do odliczenia podatku naliczonego przy jego zakupie (zakup był opodatkowany PCC). Z tytułu natomiast ponoszonych wydatków na infrastrukturę wodno-kanalizacyjną przysługiwało spółce prawo do odliczenia podatku naliczonego. Zatem przysługiwało spółce prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego przy wytworzeniu części składowych nieruchomości, tj. przy nakładach na infrastrukturę wodno-kanalizacyjną, która jest trwale związana z gruntem. W tej sytuacji należy również przyjąć, że również z tytułu wydatków poniesionych na drogę, przysługiwało spółce prawo do odliczenia podatku naliczonego, skoro jej budowa jest związana z inwestycją budowy osiedla. Bez znaczenia w tej sytuacji jest to, że nie przysługiwało spółce prawo do odliczenia podatku przy nabyciu gruntu. Istotne jest w tym przypadku prawo do odliczenia podatku naliczonego od nakładów związanych z budową infrastruktury posadowionej na tym gruncie i przekazywanej łącznie na rzecz gminy. A zatem, nieodpłatne przekazanie na rzecz gminy dróg wraz z poniesionymi nakładami na infrastrukturę, będzie podlegało opodatkowaniu VAT na podstawie art. 7 ust. 2 pkt 2 u.p.t.u.

[0111-KDIB3-1.4012.896.2021.4.ASY] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 21/01/2022

2.20. Sposób rozliczenia w kosztach uzyskania przychodów wydatków poniesionych przez spółkę komunalną na przebudowę linii energetycznej

Poniesione przez spółkę komunalną wydatki na przebudowę sieci elektroenergetycznej (linii napowietrznej 110 kV oraz linii światłowodowej na działce stanowiącej własność spółki), stanowiącej następnie przedmiot przekazania innemu niż spółka podmiotowi w związku z planowaną realizacją inwestycji budowy nowego składowiska odpadów, stanowią dla spółki koszty uzyskania przychodów zgodnie z art. 15 ust. 1 u.p.d.o.p. Poniesiony przez spółkę koszt stanowi koszt pośrednio związany z prowadzoną przez spółkę działalnością gospodarczą, co w konsekwencji powoduje konieczność rozpoznania poniesionego kosztu podatkowego w dacie jego poniesienia.

[0111-KDIB2-1.4010.540.2021.1.MKU] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 21/01/2022

2.21. Skutki podatkowe w CIT uregulowaniem przez spółkę na rzecz wspólników zobowiązania z tytułu dywidendy poprzez wykonanie świadczenia niepieniężnego

Wypłata przez spółkę dywidendy w formie niepieniężnej poprzez przeniesienie na rzecz wspólników prawa własności nieruchomości (wypłata dywidendy rzeczowej) jest wykonaniem świadczenia niepieniężnego z tytułu dywidendy (wypełnia hipotezę art. 14a u.p.d.o.p.) i powoduje powstanie u niej przychodu w wysokości zobowiązania uregulowanego w następstwie tego świadczenia. Jeżeli jednak wartość rynkowa świadczenia niepieniężnego jest wyższa niż wysokość zobowiązania uregulowanego tym świadczeniem, przychód ten określa się w wysokości wartości rynkowej świadczenia niepieniężnego. Wobec powyższego u spółki powstanie przychód podatkowy rozpoznany na podstawie art. 12 ust. 1 w zw. z art. 14a ust. 1 u.p.d.o.p.

[0111-KDIB2-1.4010.523.2021.2.BJ] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 21/01/2022

2.22. Przesłanki powstania na terenie Polski zagranicznego zakładu spółki duńskiej w rozumieniu art. 4a pkt 11 u.p.d.o.p.

Opisany we wniosku model współpracy zastosowany pomiędzy spółką duńską, a producentem i podwykonawcą (spółki polskie) nie spełnia przesłanek wynikających z art. 4a pkt 11 u.p.d.o.p. Z danych zawartych w opisie sprawy wynika bowiem, że spółka duńska nie będzie posiadała na terenie Polski żadnej przestrzeni do własnej dyspozycji, którą mogłaby wykorzystać do prowadzenia działalności przedsiębiorstwa. Spółka duńska będzie nabywała jedynie produkty wyprodukowane przez producenta lub podwykonawcę zgodnie ze złożonym zamówieniem, przy czym nie będzie miała możliwości ingerowania w działanie tych podmiotów. Zatem rola ww. podmiotów (producenta i podwykonawcy) sprowadzać się będzie jedynie do wytworzenia produktu, a następnie udostępnienia go firmie dostawczej. Ponadto zarówno producent, jak i podwykonawca są spółkami niezależnymi prawnie i ekonomicznie od spółki duńskiej i działają w ramach swojej zwykłej działalności. Podmioty te nie prowadzą działalności poddanej szczególnym instrukcjom lub jakiegokolwiek kontroli ze strony spółki duńskiej. Producent wykonywać będzie zamówienie na produkt we własnym imieniu, na własne ryzyko gospodarcze oraz na własny rachunek. Istotne znaczenie ma również okoliczność, że zarówno producent, jak i podwykonawca prowadzą swoją działalność także dla innych podmiotów, a spółka duńska nie jest ich jedynym klientem.

W konsekwencji powyższego nie dojdzie do powstania zagranicznego zakładu spółki duńskiej na terenie Polski, w rozumieniu art. 4a pkt 11 u.p.d.o.p., który zobowiązywałby do opodatkowania dochodów (przychodów) osiągniętych na terytorium Polski.

[0111-KDIB1-2.4010.519.2021.4.BD] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 10/01/2022

2.23. Brak opodatkowania VAT kwoty należnej spółce z tytułu odszkodowania za zerwanie umowy leasingu (najmu) z winy leżącej po stronie korzystającego

Zapłata na rzecz spółki odszkodowania za zerwanie umowy leasingu/najmu z winy leżącej po stronie korzystającego nie wiąże się z uzyskaniem przez korzystającego ze strony spółki świadczenia wzajemnego. Odszkodowanie wypłacane w wymienionej we wniosku sytuacji ma więc charakter typowo odszkodowawczy i nie stanowi ekwiwalentu za jakiegokolwiek czynności. Tym samym nie będzie spełniona przesłanka istnienia związku pomiędzy zapłatą przez korzystającego określonej kwoty pieniężnej a otrzymaniem świadczenia wzajemnego. Z uwagi zatem na niewystąpienie żadnej z czynności, wymienionej w art. 5 ust. 1 pkt 1 u.p.t.u., odszkodowanie otrzymane przez spółkę od korzystającego w związku z jednostronnym rozwiązaniem umowy nie będzie podlegało opodatkowaniu VAT.

[0113-KDIPT1-3.4012.862.2021.1.KS] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 10/01/2022

2.24. Możliwość odliczenia od dochodu darowizny przekazanej na rzecz fundacji przez spółkę Skarbu Państwa

Spółka (jednoosobowa spółka Skarbu Państwa) w 2020 r. przeznaczyła na rzecz fundacji darowiznę pieniężną, nieprzekraczającą 10% dochodu spółki. Spółka jest fundatorem ww. fundacji, jednak przekazanie darowizny na jej cele nie stanowiło wypełnienia zobowiązania wynikającego z aktu założycielskiego fundacji. Przekazana przez spółkę darowizna zostanie przeznaczona na realizację celów statutowych fundacji. Fundacja realizuje cele, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o działalności pożytku publicznego i wolontariacie. Darowizna nie została udokumentowana w postaci umowy, w tym umowy notarialnej, a została przekazana na rachunek bankowy fundacji. Spółka nie zalicza przekazanej darowizny do kosztów uzyskania przychodów. Biorąc pod uwagę powyższe, w związku z przekazaniem przez spółkę darowizny na rzecz fundacji zostaną spełnione wszystkie warunki niezbędne do uzyskania prawa do odliczenia kwoty przekazanej darowizny od dochodu podlegającego opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób prawnych.

W związku z powyższym, spółce przysługuje prawo do odliczenia od dochodu przekazanej darowizny na rzecz fundacji zgodnie z art. 18 ust. 1 pkt 1 u.p.d.o.p.

[0111-KDIB1-2.4010.589.2021.2.BD] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 10/01/2022

Dzielenie się wiedzą

- blogi CRIDO

podatki**w**biznesie

BLOG EKSPERTÓW CRIDO

INNOVATION
TODAY

blog ekspertów Crido

— PRAWO
DLA —
PRZEDSIĘBIORCÓW

blog ekspertów Crido

Kontakt

Roman Namysłowski

PARTNER ZARZĄDZAJĄCY

E: roman.namyslowski@crido.pl

